

GONIEC

KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja
Kraków, ul. Dunajewskiego Nr. 7.
Telefon 2502. - P. K. O. Nr. 151.100.

500 M

BEZPARTYJNY DZIENNIK ILUSTROWANY

Prenumerata wynosi w Krakowie miesięcznie M. 14.000, z odnosz. do domu M. 15.000. Zamiejsc. M. 15.000. Zagranicą Mk 25.000

Nr. 97. — Rok VI.

Kraków, niedziela 6 maja 1923 r.

Red. naczelny ANTONI KRZYWY

Najnowsza moda paryska.

Rycina nasza przedstawia kilka ostatnich kreacji mody paryskiej. — Na lewo widzimy letnią sukienkę z białej krepy, haftowaną barwnie na piersiach, przy rękawach, na pasku i na imitowanych kieszeniach. Obok niej widnieje letni kostjum z wełnianej krepy marocain, ozdobiony ceratowym paskiem, kołnierzem i manszetami. Spodniczka jest plisowana. — W pośrodku widzimy śliczną suknię z wzorzystej crepe de Chine, z szerokim pasem, zakończonym na przodzie długim wachlarzem. Szerokie, sięgające prawie do ziemi rękawy kimono przypominają egzotyczne szaty japońskie. — Dwie ostatnie ryciny przedstawiają szykowne krótkie paltoty, tworzące całość z plisowaną spodniczką. Pierwszy na lewo żakiet zrobiony jest z wełnianego zefiru o motywach zielonych na złotym tle; obszyty plisą z zielonej krepy marocain; spodniczka plisowana z żółtej krepy marocain, obszyta u dołu wążutkiem zielonym paseczkiem. Drugi żakiet z szarej materji zw. „Kasha“ haftowanej brązowym jedwabiem; spodniczka plisowana szarego koloru.

Polska otrzymała część stoczni i warsztatów port. w Gdańsku

Gdańsk. (PAT).

Wczoraj międzypaństwowa Komisja dla po-
działu mienia państwowego w Gdańsku doko-
nała ostatecznego podziału między Polskę a
Gdańsk stoczni i głównych warsztatów kolej-
owych. Jednocześnie Polska i Gdańsk przele-
wają prawo eksploataowania tych zakładów na
międzynarodowe towarzystwa akcyjne, w for-

mie kontraktu dzierżawnego obowiązującego
na lat 50. Poza tem Komisja przydzieliła Gdań-
skowi Zakład poprawczy Konrad Hammer i
budynek znajdujący się na terenie starej gazo-
wni. Sprawa Bauern Banku nie została jeszcze
rozstrzygnięta, gdyż rząd niemiecki nie nade-
ślał dotąd swojej odpowiedzi.

Polska dobroduszość i moskiewska chytrość.

Kraków 5 maja.

Teoretycznie znajduję się Polska na stopie
pokojowej z Rosją, ale faktycznie jesteśmy na
stopie wojennej, podobnie jak Francja z Niem-
cami, z tą tylko różnicą, że przeciwieństwa
polsko-rosyjskie są mniej jaskrawe niż niemie-
cko-francuskie, że dotychczasową taktykę rzą-
du naszego określić można, wyrażając się de-
likatnie... dobroduszną, podczas gdy francuska
jest przewidująca i energiczna. Wynikiem tych
różnic jest też fakt, że nami kieruje właściwie
rząd sowiecki a my bronimy się jeno słabo —
tam, atakuje z powodzeniem rząd francuski i

żelazną obrożę zaciska coraz silniej dokoła
karku niemieckiego.

Dlaczego powiadamy, że polityka polska
jest... dobroduszną?

Operujmy faktami.

W myśl traktatu ryskiego miała nam zwró-
cić Rosja około 40.000 wagonów kolejowych
i kilka tysięcy lokomotyw. Do tej pory nie o-
trzymaliśmy nawet jednej dziesiątej części o-
wego taboru! Te zaś wagony i lokomotywy,
jakieśmy otrzymali, nie nadają się niemal zu-
pełnie do użytku i będą chyba oddane na tak
zwanv popularnie „szmelc“.

Mieliśmy otrzymać zwrot urządzeń zabran-
nych z około 600 fabryk polskich. Fabryki te
stoja od lat nieczynne, produkcja jest wskutek
tego w kraju niewystarczająca, więc obciąża-
my się niepotrzebnym przywozem z zagranicy,
rujnując oczywiście wartość marki polskiej, w
kraju zaś mamy tysiące bezrobotnych, co wy-
wołuje fermenty socjalne. Na poczet tej nale-
żytości otrzymaliśmy 16, dosłownie: szesnaście
fabryk!

Na podstawie traktatu ryskiego Polska mia-
ła partycypować w zapasie złota, przechowy-
wanym przed wojną w rosyjskim Banku pań-
stwa. Nasze żądania w Rydze obejmowały su-
mę 80 milionów rubli w złocie, po długich je-
dnak targach stanęło na 30 milionach. Z sumy
tej nie otrzymaliśmy dotąd ani jednego rubla!

Obywatel polski słysząc coś o placeniu rat,
o oddawaniu nam kradzionych brylantów za-
miast złota, mniemał, że chodziło właśnie o tę
część złota, tymczasem owe brylantowe raty,
wnosiły część drobną wynagrodzenia należne-
go nam za tabor kolejowy. Mieliśmy zaś otrzy-
mać 27 milionów rubli w złocie, nie otrzyma-
liśmy nawet połowy! Termin tych płatności
minął przed rokiem, daliśmy termin przedłu-
żony i, znova, jak słychać, rząd moskiewski
wykręca się.

Z tysięcy pamiątek, muzeów, bibliotek,
zbiorów — zwrócono... kilkadziesiąt starych
dywanów nawpół zjedzonych przez mole oraz
kilkaset naprawdę cennych tomów książek,
ale ze zniszczonemi przez bolszewików karta-
mi, do celów więcej odpowiadających kulturze
dzisiejszej Rosji.

A równocześnie zasypują nas sowiecy ty-
siącami not politycznych, szykanują Polaków
w Rosji i skazując na śmierć niewinnych, tve-
rzą nad Zbruczem ukraińskie wojska dla napa-
dów na wschodnią Małopolskę, szykanują u-
chodźców, prowadzą w samej Polsce wyteżoną
propagandę komunistyczną za pośrednictwem
swoich konsulatów. Krótko — na każdym kro-
ku spotykamy się z perfidją, gwałtem lub oszy-
stwem.

Otóż tak dalej być nie może!

Obniża to powagę mocarstwową Polski i
spycha ją do rzędu maleńkich kraików, z któ-
rych wolno naigrawać się. Rząd polski okazał
wał dotąd aż za wiele dobroduszości — stał
czas, ażeby okazał swoją pięść!

Jedyną odpowiedzią naszą powinno być
zerwanie wszelkich stosunków z sowiecami,
ściągnięcie placówek polskich z Rosji i, wyke-
zanie za pomocą naszej propagandy w krajach
Europy zachodniej, dlaczegośmy tak musieli
postąpić. Państwa koalicyjne mają jeszcze z
Rosją do rozliczenia niejedyn rachunek i, rozli-
czą go — wyczekajmy a, i my nie będziemy
pokrzywdzeni.

Tymczasem zaś uszanujemy godność i au-
torytet Państwa.

Uroczystości 3 Maja za granicą

Gdańsk. (PAT).

Uroczystość 3-go Maja obchodzila Polonia gdańska niezwykle uroczysto. Rano odbyło się z inicjatywy generalnego komisarza Rzeczypospolitej Polskiej uroczyste nabożeństwo, w którym wziął udział komisarz generalny Rzeczypospolitej w Gdańsku p. Pluciński z urzędnikami komisariatu, kierownicy wszystkich polskich urzędów w Gdańsku, przedstawiciele gminy polskiej, związki i towarzystwa polskie.

Senat gdański reprezentował na nabożeństwie prezydent Salm. Poza tem na nabożeństwie byli obecni arcybiskup O'Rourke, wszyscy konsulowie obcych państw akredytowani w Gdańsku oraz członkowie międzysojuszniczej komisji podziału mienia państwowego w Gdańsku.

Po nabożeństwie udali się obecni do gmachu Dyrekcji kolejowej na uroczystą akademię, gdzie pan Komisarz generalny Pluciński wygłosił odpowiednie przemówienie, poczem przyjmował składane na jego ręce życzenia.

Berlin. (PAT).

Ku uczczeniu święta narodowego odbyło się w kościele św. Jadwigi uroczyste nabożeństwo. Kościół wypełniłi liczni przedstawiciele kolonii polskiej w Berlinie, personel poselstwa Rzeczypospolitej w komplecie z charge d'affaires dr. Jackowskim na czele. Popołudniu dr. Jackowski przyjmował przedstawicieli kolonii polskiej. Zebrało się około 150 osób.

Podczas przyjęcia przemówił dr. Jackowski podkreślając znaczenie Konstytucji 3-go maja, jako pierwszej liberalnej w Europie Konstytucji, będącej wzorem nowoczesnego ustroju państwowego. Dłuższe swe przemówienie zakończył przedstawiciel rządu polskiego okrzykiem na cześć Rzeczypospolitej Polskiej. W ciągu dnia wczorajszego składali życzenia w poselstwie Polskiem przedstawiciele rządu niemieckiego i członkowie ciała dyplomatycznego w Berlinie.

Wśród licznych obchodów 3-go Maja, które odbyły się zagranicą w poselstwach polskich, zwrócić należy uwagę na obchód w Sorbonie, który miał charakter doniosłej manifestacji przyjaźni polsko-francuskiej. Na uroczystość przybyli prezesowie obu izb, przedstawiciele ministerstw, ciała dyplomatyczne i liczne zastępy publiczności. Przemówienia wygłosili: deputowany Lonie i senator Jouvenel, oraz poseł Zamorski. Entuzjazm zgromadzonych doszedł do zenitu, gdy Jouvenel wzruszony ślubował, że Francja nigdy nie opuści Polski. Pod koniec podpisano telegram do Prezydenta Wojciechowskiego.

Wiedeń. (PAT).

Z okazji rocznicy Konstytucji 3-go maja odbyło się w kościele OO. Zmartwychwstańców uroczyste nabożeństwo celebrowane przez ks. Gacewicza.

Na nabożeństwie był obecny poseł polski w Wiedniu Lasocki z personelem poselstwa, poseł francuski Lefevre-Pontalis, poseł czechosłowacki Krovta, zastępca rumuński Papiniu, zastępca włoskiego attache wojskowego Brave de Gonzales i liczni członkowie kolonii polskiej w Wiedniu. Imieniem prezyd. republiki austriackiej życzenia z okazji Święta Narodowego polskiego złożył na ręce posła Lasockiego szef sekcji Loewenthal. Popołudniu poseł Lasocki urządził w Praterze majówkę dla dzieci polskich we Wiedniu.

Prowekacyjne zachowanie się sowieckiego urzędnika podczas uroczystości 3 Maja w Warszawie.

(Telefonem od nasz. koresp.).

Warszawa.

Podczas uroczystości 3. maja w oknie hotelu Rzymskiego, gdzie mieści się poselstwo sowieckie, jakiś żydyziak, urzędnik poselstwa, umieścił czarnego psa, a kręcąc nim w różne strony naśladował różne psie koncepta. Osoby, które to zauważyły, były oburzone tą prowokacją, najlepiej świadcząca o moralnej wartości rządu, który takie indywiduala trzyma jako swych zastępców w cywilizowanych państwach.

Jak witano marsz. Focha w Polsce.

Rycerski gest. — Szabla króla Jana Sobieskiego. — Pożegnanie z paulinem. — Marszałek Foch i podpis Wilhelma na Jasnej Górze. — Pończochy dla marsz. Focha.

Kraków 5 maja.

Poniżej zamieszczamy szereg drobnych epizodów z pierwszych dni pobytu marsz. Focha w Polsce, charakteryzujących entuzjazm ludności przy powitaniu Wielkiego Wodza:

W Skierniewicach Nar. Org. Kobiet wręcza Marszałkowi piękny kilim. Któraś z pań schyla się, by go pocałować w rękę, uprzedza ją Marszałek w rycerskim geście. I znów wesołość. Ktoś wygłasza przemowę po francusku, z trudem wyuczoną w niezrozumiałym dla mówcy języku. Kilkakrotnie staje, jaka się, zagląda do kartki. Foch słucha poważnie, bez drgnięcia muskułu w twarzy, a potem w odpowiedzi właśnie na tę najniefortunniejszą z mów wygłasza kilka dłuższych niż do innych, mocnych zdań, jak gdyby chcąc mówcy wynagrodzić konsternację.

Po mszy św. Na Jasnej Górze O. Pius Przędziński przeprowadził Marszałka do sali bibliotecznej, gdzie — z powodu remontu skarbcza — zebrane były najbardziej drogocenne przedmioty. Gdy Marszałek Foch ujrzał szablę króla Jana Sobieskiego, odezwał się w te słowa:

— „Niechże mi wolno będzie dotknąć się tej szabli“ — i z nabożeństwem wziął ją do ręki.

Przed odjazdem na dworzec częstochowski następuje obejście murów klasztornych. Przy wyjściu z kościoła rozgrywa się charakterystyczna scena. Jeden z młodszych OO. Paulinów podchodzi do Marszałka z rozwartymi ramionami, bierze go w objęcia i oświadcza krótko: Je Vous aime! (Kocham Pana!). Z serdecznym uśmiechem Foch go ściska, powszechna weso-

łość towarzyszy sympatycznemu odruchowi. Drobny ten szczegół maluje najlepiej nastrój pogodnej szcerości, jaką cechowały odwiedzin Wielkiego Zwycięzcy w Częstochowie.

Podczas podróży chętnie wdaje się marsz. Foch w rozmowy z delegacjami, zadaje pytania żołnierzom. Jednego z żołnierzy w Dziedzicach zapytał, czy dostał przed paradą śniadanie. Była to siódma godzina rano. Gdy przetłumaczono żołnierzowi pytanie, ten, uśmiechając się od ucha do ucha, tak głośno krzyknął: „Tak jest, panie marszałku!“, że odpowiedzi nie trzeba było tłumaczyć.

Na Jasnej Górze zdarzył się ciekawy epizod. Gdy jeden z zakonników podał marszałkowi księgę pamiątkową i odwracał kartki, mignęły podpisy Ludendorfa i Wilhelma. Zmarszczył się nieco marszałek, a obecnym przyszła na myśl polityka entaenowa. Hr. Krasieński, chcąc załagodzić sytuację, rzecze: „Dzięki panu, panie marszałku, już ich niema“. Na to Foch z subtelnym uśmiechem odrzekł: „No, powiedzmy — dzięki nam wszystkim“.

Z podarkami zdarzył się zabawny epizod w Częstochowie. Z tłumy kolonii francuskiej wysuwa się staruszka, pragnie coś wręczyć Marszałkowi. Powszechnie zaniepokojenie, oburzenie komitetu i władz bezpieczeństwa, gdyż zapowiedziane było, że poza wyznaczonymi delegatami nikt nie powinien podchodzić do gościa, ani niczego mu wręczać. Ale staruszka postawiła na swoim i w rękę Marszałka znalazła się... para pończoch, własnoręcznie zrobionych przez ofiarodawczynię. Starowina od 50-ciu lat nie była we Francji.

Marszałek Foch wdzięczny za serdeczne przyjęcie.

Warszawa. (AW).

Rozmowy, jakie prowadził marsz. Foch z otoczeniem polskim wykazują, że marszałek Francji wyraził podziękę za niespodziewane przyjęcie, jakiego doznał od pierwszej chwili wstąpienia do Polski. — Szczególną wagę marszałek Focha zwrócił entuzjazm ludności i jej siły żywotne, które można ocenić z samej ulicy. W rozmowie z gen. Sikorskim i Piłsudskim marszałek Foch kilkakrotnie wyrażał żal z powodu nieobecności generała Weyganda, który ma dla Polski tak wiele prawdziwego sentymentu.

(Telefonem od nasz. koresp.).

Warszawa.

Marszałek Foch zwiedził w piątek miasto i objekty wojskowe, m. in. szkołę podchorążych. Na uniwersytecie, gdzie przemówił rektor Łukasiewicz, wręczono Marszałkowi dyplom honorowego doktora. Następnie udał się marsz. Foch do Belwederu na śniadanie, wydane przez Prezydenta Rzeczypospolitej.

Wczoraj na pełnym posiedzeniu Kapituły orderu „Virtuti Militari“ zapadła jednogłośnie uchwała udekorowania marszałka Focha orderem „Virtuti Militari“. Uroczystość odbędzie się w Belwederze.

Wczoraj wieczorem na Zamku Królewskim odbył się uroczysty raut wydany przez Prezydenta Wojciechowskiego, na którym zgromadzili się przedstawiciele Rządu z gen. Sikorskim na czele, marszałek Foch, przedstawiciele wojskowości z szefem sztabu Piłsudskim, duchowieństwo z kard. Kakowskim, Marszałkowie Sejmu i Senatu, oraz liczni dygnitarze.

O godz. 5 po poł. na uroczystym posiedzeniu wręczyła Mu Rada miejska dyplom honorowego obywatela stolicy.

Wieczorem odbyła się w Filharmonji Akademji poselskiej, na której ks. arcyb. Teodorowicz oraz posłowie: Stroński i ks. Lutosławski przemawiali po francusku, dalszy zaś szereg posłów po polsku, na temat: „Francja a Polska“.

Niezwykła kradzież orderów w mieszkaniu marsz. Piłsudskiego

Warszawa (Tel. wł.).

Podczas uroczystości odsłonięcia pomnika księcia Józefa Poniatowskiego, między godziną 9 a 11 rano do mieszkania prywatnego szefa sztabu gen. J. Piłsudskiego przy ul. Koszykowej 170, wkradli się jacyś nieznani złodzieje i skradli ordery oraz odznaczenia, a mianowicie: „Virtuti Militari“, Legji francuskiej i inne, ponadto zaś sporo biżuterji. Mieszkanie, z którego wyszli wszyscy domownicy, otwarto

wytrychem. Złodzieje nie pozostawili żadnych śladów. Zatrzymano do rozporządzenia policji około 30 osób. Między skradzionymi rzeczami była złota branzoletka z zegarkiem, złoty zegarek męski, broszka, kubek srebrny, sznur im. perełek, korale, pierścionek złoty, lornetka, damskie lakierki etc.

Rzecz charakterystyczna, że złodzieje nie zabrali ani pieniędzy, ani srebra stołowego, ani buławy marszałkowskiej, która leżała niezamknięta. Większość orderów ocalała tylko dla tego, że marsz. Piłsudski miał je na sobie podczas uroczystości. O kradzieży dowiedziano się dopiero o godz. 3 po południu.

Od piątku dn. 4 maja do wtorku dn. 8 maja br.

K
I
N
O

„Córka Faraona“

Jeden najwspanialszych filmów sezonu w 6 aktach, przedstawiający 5 epok świata: 1) Starożytny Egipt, 2) Starożytny Rzym, 3) Świat germański, 4) XVI. wiek, 5) Współczesność.

W
A
N
D
A

To, o czym się nie mówi...

**Nowa straszna klęska zagraża Polsce. — Precz z fałszywą pruderią! —
Całe społeczeństwo powinno stanąć do walki z nierządem.**

Kraków, 5 maja.

Walka z chorobami wenerycznymi, będącymi głównym czynnikiem zwyrodniającym rasę i stanowiącymi prawdziwą klęskę wszystkich współczesnych społeczeństw, jest poważną troską naszego ministerstwa zdrowia. Wyniki ostatniego spisu wenerycznego, dokonanego we wrześniu r. ub. słabe uświadomienie wśród szerszych warstw o zgubnych środkach tych chorób, wreszcie brak dostatecznego zainteresowania się i pomocy finansowej ze strony samorządu i społeczeństwa, czynią zagadnienia walki z chorobami wenerycznymi u nas specjalnie i ważnym i trudnym zarazem do rozwiązania.

Duża część winy leży w tej sprawie po stronie społeczeństwa, które nie docenia wagi całego zagadnienia zasłaniając się częstokroć względami fałszywej pruderii.

W myśl nowej ustawy o nadzorze nad nierządem z dnia 6 września 1922 roku która w ciągu najbliższych tygodni ma zostać definitywnie zrealizowana, prawo nadzoru nad osobami, uprawiającymi nierząd zawodowo, przysługuje władzom administracyjnym pierwszej instancji, które nadzór ten wykonywują przez lekarzy powiatowych, oraz przy pomocy organów wykonawczych.

O zaliczeniu danej osoby do kategorii kobiet, uprawiających nierząd zawodowo, decyduje komisja sanitarno-obyczajowa.

Statystyka wykazuje, że liczba prostytutek podlegających stałej kontroli lekarskiej (prostytycja zawodowa), wynosi w całym państwie około

czterech tysięcy.

Byłoby jednak zasadniczym błędem opierać się na tej liczbie, jako na dokładnie ilustrującej prawdziwy stan rzeczy. W rzeczywistości istnieje dziesiątki tysięcy kobiet, zapędzających kadry t. w. prostytutki dorabiającej, nad którą jakakolwiek kontrola sanitarna jest zupełnie niemożliwa. Dlatego też obok nadzoru nad nierządem trzeba walczyć ciągle z chorobami wenerycznymi, które nie tylko u nas, ale i na Zachodzie przybrały po wojnie zaskarżające rozmiary.

O tem, jak wielkie jest zainteresowanie się społeczeństw zachodnich zagadnieniem walki z chorobami wenerycznymi świadczy dobitnie fakt, że na ostatnim zjeździe stowarzyszeń, mających na celu walkę z chorobami wenerycznymi w Brukseli, w październiku ub. roku przewodniczyła królowa belgijska, a w samych obradach brały udział delegatki wielu stowarzyszeń kobiecych, rozumiejąc zwyrodniające znaczenie lusu i pragnąc przyczynić się do planowego jego zwalczania.

W Polsce sytuacja pod tym względem jest o wiele gorsza.

Wobec słabego uświadomienia wśród szerszych mas cała praca napotyka na poważne trudności, a brak środków na uruchomienie wielkiej liczby przychodni nie pozwala stawiać dobrych perspektyw na najbliższą przyszłość.

Liczba trzydziestu państwowych przychodni zorganizowanych przez ministerstwo zdrowia ze specjalnym uwzględnieniem Kresów Wschodnich i Huculszczyzny, gdzie kila panuje endemicznie już od całego szeregu lat, jest zupełnie niewystarczająca i w tym roku min. zdrowia zamierza uruchomić jeszcze conajmniej około 20 przychodni, głównie w centrach Nowotarszczyzny i Kresach wschodnich.

Tylko szybkie uchwalenie i wprowadzenie w życie ustawy o zwalczaniu chorób wenerycznych, która wprowadzi

przymusowe leczenie osób,

co do których stwierdzono, że zarażały drugą osobę, lub iż nie leczą się dostatecznie, która upoważni odpowiednie władze do sprawowania kontroli stanu zdrowia osób, mogących zarażać inne osoby ze względu na ich zawód (mami, akuszerki, fryzjerzy, służba łazienka i t. p.) może przyczynić się do polepszenia dzisiejszego stanu rzeczy.

Sam nadzór nad nierządem, nawet najlepiej zorganizowany, wobec istnienia prostytucji potajemnej, nie może dać dobrych rezultatów. Byłoby rzeczą nad wyraz pożądaną, aby społeczeństwo nasze poszło za wzorem społeczeństw zachodnich i poświęcało nieco więcej uwagi zagadnieniu zwyrodnienia rasy. Liczba czterech procent ludności, dotkniętych chorobami wenerycznymi, powinna być dla niego groźnym ostrzeżeniem.

Dlaczego nasz handel z Francją nie rozwinał się dotąd?

Trudności wywozowe w porcie gdańskim. — Do wszelkich transakcji używają knpcy polscy pośredników zagranicznych.

Kraków, 5 maja.

Z Gdańska donoszą nam:

Pomimo, iż prawie do wszystkich artykułów, pochodzących z Polski, stosuje się we Francji taryfę minimalną, bądź też zniżoną, możliwości wywozowe nie były należycie wykorzystane przez kupiectwo polskie.

Wyzyskaniu tych możliwości stanęły na przeszkodzie w pewnym stopniu względy następujące:

1) Żądanie ze strony Francuzów dostawy towarów cif port francuski lub franco granica francuska, do czego większość domów wywozowych polskich nie jest dotąd należycie przygotowana.

2) Trudności wywozowe w porcie gdańskim dla ładunków, idących w kierunku Francji.

3) Brak środków obrotowych w firmach wywozowych polskich i niechęć importerów francuskich do udzielenia finansów, celem sfinansowania danego obrotu.

4) Nieufność kupiectwa i przemysłu w Polsce do franka francuskiego, oraz tendencja do zawierania transakcji w dolarach lub funtach,

na co importerzy francuscy nie zgadzają się naogół.

5) Przyzwyczajenie pewnych domów handlowych polskich do uciekania się do pośrednictwa firm, należących do obywateli państw obcych, skutkiem czego towar polski częstokroć był importowany przez domy czeskosłowackie, niemieckie, holenderskie i angielskie.

Jakkolwiek przywóz z Polski do Francji uległ stałemu wzmoczeniu przeciw powyższym trudnościom należy walczyć:

1) przez spowodowanie firm polskich do dostawy towarów cif porty francuskie,

2) przez stworzenie ewentualnie przy współudziale kapitału francuskiego banku, finansującego wywóz z Polski.

3) przez rozwinięcie inicjatywy firm polskich w kierunku bezpośredniego zaopiarowania towarów polskich na rynku francuskim, dla uniknięcia kosztownego pośrednictwa Czechów, Niemców, Holendrów i Anglików.

4) przez dostosowanie się kupiectwa polskiego przy wywozie do Francji do standardów, panujących na rynku francuskim.

A jednak cukier podrożał!

Cukier podrożeje o 600 mk. na 1 kg. — Niczem nieusprawiedliwiona podwyżka cen.

Kraków 5 maja.

Mimo zaprzeczeń, ceny cukru poszły w górę. Cukrownicy nie przedłożyli odpowiednim władzom wniosku, zawierającego kalkulację ceny. Niespodziewana podwyżka ceny cukru jest zupełnie nieusprawiedliwiona i znajduje się w sprzeczności z ogólnymi koniunkturami gospodarczymi kraju. W ten sposób powszechne dążenie do zahamowania dalszego wzrostu drożyzny zostało naruszone przez cukrowników mimo, iż korzystają oni ze znacznych kredytów rządowych. Dowiadujemy się, iż władza ma zamiar podjąć energiczne względem cukrowników kroki.

Cena kryształu podniesiona została przez cukrowników w sprzedaży hurtowej o 60.000 marek na worku. W ten sposób worek cukru, który kosztował ostatnio 300.000 sprzedawany jest obecnie po 360.000 marek, do tego dochodzi jeszcze akcyza w wysokości 150.000 marek na worku oraz kosztu handlowe. Wobec tego, iż w kalkulacji przyszłej ceny cukru wraz z powyższą podwyżką, należy uwzględnić podrożenie kosztów handlowych, cukier podrożeje nieco więcej niż o 600 marek na kilogramie. Posiadane jednak w sklepach stare zapasy cukru winny być wysprzedane po cenie dotychczasowej.

Nowe systemy wiertnicze.

Jak wiadomo to w ciężkich warunkach geologicznych polskiego Podkarpacia, najlepszym okazał się polski system wiertniczy, wytworzony u nas przy oparciu się o kanadyjskie początki. Inne zagranicą renomowane systemy jak n. p. amerykańskie, zawodziły u nas z reguły i doprowadzały do gwoźdżenia szybów. Przed wojną zagwoźdzono w Borysławiu kilkanaście szybów amerykańskich systemem linowym oraz dokumentnie skrzywiono szyb amerykańskim systemem obrotowym „Rotary”. Obecnie mało fachowe kierownictwo wielkich firm obcokrajowych próbuje ponownie tych systemów kosztem wielu miliardów marek, z podobnym co poprzednio wynikiem początkowym. Tymczasem polskich wiertników angażują na cały świat, ostatnio do Egiptu Mezopotanji i Persji.

Mord za sprzedaż majątku.

W Nowosiólkach powiat Przemyśl, rozegrała się w ubiegłym tygodniu krwawa tragedia rodzinna. Iwan Terendyl, zamożny wie-

Obchód ku czci pułk. Nullo.

Dla uczczenia pamięci poległego za Polskę bohatera włoskiego: Francesco Nullo, jakoteż i innych cudzoziemców, utworzył się w Warszawie komitet na którego czele stoi: Stefan Żeromski. Komitet ten w połączeniu z lokalnym komitetem w Olkuszu urządził dnia 5-go maja, jako w 60-rocznicę śmierci pułkownika Nullo uroczysty obchód na Jego mogile w Olkuszu.

Rozpocznie się on o godzinie 10 rano Mszą św. uroczystą, poczem nastąpi wmurowanie tablicy pamiątkowej, defilada przed sztandarami, po obiedzie akademja. Pożądany udział delegacji możliwie ze sztandarami.

na co importerzy francuscy nie zgadzają się naogół.

5) Przyzwyczajenie pewnych domów handlowych polskich do uciekania się do pośrednictwa firm, należących do obywateli państw obcych, skutkiem czego towar polski częstokroć był importowany przez domy czeskosłowackie, niemieckie, holenderskie i angielskie.

Jakkolwiek przywóz z Polski do Francji uległ stałemu wzmoczeniu przeciw powyższym trudnościom należy walczyć:

1) przez spowodowanie firm polskich do dostawy towarów cif porty francuskie,

2) przez stworzenie ewentualnie przy współudziale kapitału francuskiego banku, finansującego wywóz z Polski.

3) przez rozwinięcie inicjatywy firm polskich w kierunku bezpośredniego zaopiarowania towarów polskich na rynku francuskim, dla uniknięcia kosztownego pośrednictwa Czechów, Niemców, Holendrów i Anglików.

4) przez dostosowanie się kupiectwa polskiego przy wywozie do Francji do standardów, panujących na rynku francuskim.

Cena kryształu podniesiona została przez cukrowników w sprzedaży hurtowej o 60.000 marek na worku. W ten sposób worek cukru, który kosztował ostatnio 300.000 sprzedawany jest obecnie po 360.000 marek, do tego dochodzi jeszcze akcyza w wysokości 150.000 marek na worku oraz kosztu handlowe. Wobec tego, iż w kalkulacji przyszłej ceny cukru wraz z powyższą podwyżką, należy uwzględnić podrożenie kosztów handlowych, cukier podrożeje nieco więcej niż o 600 marek na kilogramie. Posiadane jednak w sklepach stare zapasy cukru winny być wysprzedane po cenie dotychczasowej.

śniął, chciał sprzedać majątek ziemski. Niezadowolony z tego powodu zięć Józef Antoniak odgrażał się teściowi, a gdy ten mimo pogrzeb majątek sprzedał, rozgoryczony Antoniak wpadł w nocy do mieszkania i kilkakrotnym uderzeniem kolbą karabinową, zamordował leżącego w łóżku Terendyja. Sprawcę aresztowano.

Zjazd przedstawicieli elektrowni polskich.

W dniach 7 i 8 bm. odbędzie się w Katowicach zjazd przedstawicieli elektrowni polskich. Zjazd przedstawia się nader interesujący. Zgłoszone następujące referaty: „Zastosowanie węgla proszkowanego w gospodarce kotłowej” „Postępy elektryfikacji polskiej w roku ubiegłym” „Postępy przemysłu elektrycznego w Polsce” „Polskie Ustawodawstwo elektrotechniczne” „Zasada oraz budowa formuł taryfowych.”

Uczestnicy zjazdu zwiedzą największą w Polsce elektrownię w Ohonowie i Hutę Królewska oraz szereg kopalń górnośląskich.

Sprawa zakupu bonów złotych.

P. K. K. P. zawiadamia, że od dnia 1 maja oddziały jej upoważnione są do skupu 6% bonów złotych skarbowych wedle wartości i kursu w dniu transakcji najwyższej do sumy 500 złotych od jednej osoby w tym dniu. Tem samem zmienia się poprzednie zarządzenie, dotyczące zakupu bonów do wysokości 1000 złotych.

Paszporty dla obcokrajowców i tymczasowe dla obywateli polskich.

Jak się dowiadujemy, w ministerstwie spraw wewnętrznych opracowywany jest projekt zamiany t. zw. kart pobytu na paszporty tymczasowe dla obcokrajowców. Tak samo projektowane jest wydawanie paszportów tymczasowych z ważnością 6 miesięcy dla obywateli polskich, którzy swe obywatelstwo stwierdzić muszą przedłożeniem odpowiednich dokumentów.

Podpalacze grasują koło Kamionki Strumiłowej.

Onegdaj w nocy wybuchł groźny pożar w Kozłowie koło Kamionki Strumiłowej. Ofiarą rozszalałego żywiołu padły gospodarstwa Michalskiego oraz Rozwadowskiego, wraz z inwentarzem żywym. Gdyby nie natchmiastowy ratunek pastwą pożaru mogła paść cała wieś. Oba gospodarstwa podpaliła ręka zbrodnicza, równocześnie. Na trop podpalaczy dotychczas policja nie wpadła. Szkoda nie przekracza 30 milionów.

Korespondencja z republiką „Dalekiego Wschodu“.

Poselstwo ukraińskie w Warszawie, rozpoczęło przyjmowanie korespondencji do wszystkich miast „Dalekiego Wschodu“.

Strajki bez końca.

W Łodzi kończy się obecnie strajk krawców, który wybuchł na tle żądań ekonomicznych. Nie znaczy to jednak by łańcuch strajków został przerwany. Strajkują w dalszym ciągu czeladnicy rzeźnicy, fryzjerzy, a ostatnio piekarze miasta Łodzi zapowiedzieli strajk, który ma potrwać aż do ostatecznego zwycięstwa.

Likwidacja „Kurjera Lwowskiego“.

Onegdaj odbyło się zgromadzenie Spółki Wydawniczej „Kurjer Lwowski“ we Lwowie na którym postanowiono zlikwidować to wydawnictwo. Zgromadzenie uchwaliło nie przyjąć do wiadomości sprawozdania redakcji i wyrazić wodum nieufności redaktorowi naczelnemu p. Jampolskiemu.

Rabunek dolarów w pociągu.

W piątek w pociągu osobowym pomiędzy Żyrardowem a Skierniewicami dokonano zuchwałego napadu na przybyłego z Ameryki Andrzeja Habdasza z Żywca, podczas którego rabowano mu 1760 dolarów. Szczegóły przedstawiają się następująco: Po dziesięcio-letnim przebywaniu w Ameryce, Habdasz wraz ze swoim synem uciulali sobie powyższą sumę i zdecydowali się powrócić do Polski.

Na okęcie w jednej kajucie z nimi jechał jakiś osobnik o wyglądzie semickim, który również towarzyszył im z Gdańska do Warszawy. W Warszawie do przedziału zajmowanego przez Habdaszów wraz z 5-ciu nieznanymi ludźmi wsiadł również „Znajomy z okrętu“. Jak tylko pociąg ruszył rozpoczęli oni grę w karty podczas której wywiązała się kłótnia a następnie bójka. Powstał tumult. Jeden z nich wyjmując sztylet a drugi browning i groźbę im zmusili do oddania zaszytych 1760 dolarów, poczem w biegu wyskoczyli z pociągu.

„Zapcie batjara“!

Onegdaj wracał do Warszawy poseł na Sejm Stanisław Wiszniewski. W wagonie na stacji w Warszawie pozostawił on walizkę z rzeczami. — Kiedy wrócił do wagonu, zobaczył jakiegoś człowieka, który skierował się z jego walizką ku wyjściu. Poseł Wiszniewski zawołał „Zapcie batjara“. Ponieważ jednak w Warszawie nie znają tego wyrazu, tłum przyglądał się krzyżącemu podejrziwemu, nie rozumiejąc o co chodzi, a złodziej tymczasem umknął z walizką. W dłuższy czas potem zdołała policja wysledzić i schwycić złodzieja.

Warjatka na pogrzebie.

Po Lwowie grasuje warjatka Wilhelmina Wanke, znana z kradzieży po kościołach i pijalstwa, z którą policja ma niebywały kłopot i co jakiś czas musi ją zamykać do kryminału za niejednokrotnie wprost karawaniarskie kawały, jakie urządza. Kawał jeden, jaki urządziła onegdaj na ul. Kazimierzowskiej był naprawdę karawaniarski, warjatka bowiem wywołała na ulicy skandal i awanturę w czasie — pogrzebu. Napadła mianowicie na prowadzącego kondukt księdza i opłuta go, obrzucając ordynarnemi obelgami. Kondukt pogrzebowy zatrzymano, a niebezpieczną warjatkę mimo jej gwałtownego oporu sprowadzono do kryminału przy ul. Jachowicza.

Oryginalny proceder.

W Warszawie pojawiła się grupa Włochów którzy zakupują na Gesiej i Nalewkach materiały na odzież, poczem pocięte na 3 metrowe kawałki sprzedają po domach i biurach za podwójną cenę jako materiały zagraniczne.

Naiwnych nie brak, zwłaszcza takich, którzy kupują nie według wartości istotnej, ale

według stempla zagranicznego. Kupują więc owe materiały, a Włosi w marynarskich strojach zgarniają zyski.

Jest nadzieja że po obrobieniu Warszawy, udadzą się na prowincję. Ostrzegamy więc la-twowiernych amatorów cudzoziemczyzny.

Osoby, które z nimi rozmawiały twierdzą, że owi Włosi mówią po rumuńsku.

Powrót na łono Kościoła katolickiego.

Płock przeżył doniosłą chwilę, która na tłumach, zebranych w świątyni, wielkie wywarła wrażenie. Oto trzech klerycy i ksiądz Francuz w czasie Mszy św. wyrzekli się publicznie błędów mariawickich i złożyli wyznanie wiary, wobec czego zdjęto z nich cenzury kościelne.

Obrazy państwowej Rady kolej.

Państwowa rada kolejowa zbiera się dziś (5 b. m.) w Warszawie. Omawiane będą na niej między innymi: projekt ustawy o rozszerzeniu sieci kolejowej w Polsce, sprawa koncesjonowania prywatnych kolejek podjazdowych, nowe rozgraniczenia dyrekcji kolejowych i wiele spraw organizacyjnych.

Przegląd oficerów-akademików.

Przeglądy lekarskie. — Za 1 rok studjów 3 lata w wojsku

Obecnie odbywa się w poszczególnych komendach miast akademickich Rzeczypospolitej przegląd lekarski oficerów odkomenderowanych na studia uniwersyteckie, politechniczne, w szkole głównej gospodarstwa wiejskiego i wyższej szkole handlowej.

Przegląd ma na celu stwierdzenie stanu

zdrowia odkomenderowanych, co jest konieczne, ze względu na obowiązek przesłużenia w wojsku po 3 lata za każdy rok studjów, przez odkomenderowanych oficerów.

Oficerowie akademicy, uznani za niezdolnych do służby zostaną przypuszczalnie przekazani do służby państwowej cywilnej.

Zasądzenie zagorzałych „pacyfistów“.

Dezertor Frejlich skazany na 3 lata więzienia. — W maju nowy proces „pacyfistów“. — Co uprawiali zdurajcy po dezereji?

Onegdaj sąd okręgowy w Łodzi rozpatrywał sprawę niejakiego Adolfa Frejlicha, który w 20 roku nie stawiał się do przeglądu wojskowego, gdyż jeszcze poprzednio w okolicy Praszek przekroczył granicę państwa do Niemiec.

Oskarżony na sądzie bronił się tem, iż za granicę wyjechał w celach zarobkowych, a o rejestracji nic nie wiedział.

Sąd skazał Frejlicha na 3 lata więzienia, (zamieniając dom poprawy) z pozbawieniem praw. Środek zapobiegawczy zmienił na bezwzględny areszt.

W połowie maja zaś na wokandzie tutejszego sądu wojskowego znajduje się sprawa głośna swego czasu, o dezercję do nieprzyjaciela z bronią w ręku, szeregowców: Steinberga i Bauma.

Najwyższy sąd bowiem zniósł poprzedni wyrok, skazujący oskarżonych na kary do 6 lat więzienia, ze względów formalnych.

Od podobnych „pacyfistów“ z tak pięknymi niemieckimi nazwiskami roił się w czasie

wojny polsko-rosyjskiej Górnym Śląsk. Młokosy te, czując wstręt do wszystkiego co polskie (z wyjątkiem marek polskich) nie tylko, że uciekli z frontu, lecz na Śląsku wyrabiali armii polskiej jaknajgorszą opinię. Fantastyczne opowiadania skwapliwie wyzyskiwała cała prasa niemiecka trąbiąc na alarm o gwałtach polskich, co sprawie naszej w okresie plebiscytowym wyrządziło nieobliczalne szkody.

Niejednokrotnie „gnębieni uciekinierzy Polacy“ jak dezertorów nazywała prasa niemiecka spotkali się z właściwą odprawą. Z inicjatywy organizacji powstańczych urządzono obławę na czarnej giełdzie w Katowicach, gdzie „pacyfiści“ uprawiali sprężyste proceder z marką polską, nazywając ją ironicznie „Polenmark“, nazwa, którą w kołach ludzi o podobnych nazwiskach utrzymała się do dziś.

Władze polskie winny wobec tych zdurajców postępować jak najsurowiej. Nie popełniali oni wyłącznie dezereji, lecz bardzo często formalną zradę stanu, a szczególnie zdradzali ruchy wojsk polskich w czasach dla naszej armii najcięższych.

Zamknięcie Zjazdu lekarzy w Poznaniu.

Onegdaj wieczorem nastąpiło uroczyste zamknięcie zjazdu lekarzy, poprzedzone interesującym referatem prof. Gantkowskiego o uzdrowiskach Polski. Delegat Ministerstwa zdrowia publicznego dr. Grodecki z Warszawy zapewniał, że Ministerstwo zajmuje się żywo kwestją uzdrowisk i zwołuje w tej sprawie konferencję na 5 maja br. Następnie prof. Dr. Karwowski, oraz przewodniczący dr. Orłowski wygłosili krótkie przemówienia pożegnalne, poczem zjazd zamknięto. Następnym zjazdem w przyszłym roku postanowiono zwołać do Krakowa.

Hotele warszawskie stoją pustkami

Od pewnego czasu w hotelach warszawskich zauważyć się daje dawno nienotowany już objaw, wywołany z jednej strony pewnym zastojem w handlu i przemyśle, z drugiej wygórowanymi cenami, pobieranymi obecnie przez hotelarzy. Jeszcze do niedawna przyjeźdnym trudno było zdobywać w hotelach po-

koje. Obecnie zaś wszelkie zapotrzebowania w tym względzie są skwapliwie pokrywane, w wielu zaś hotelach zdarza się często, iż parę pokoi stoi pustką.

Agendy zaopatrzenia inwalidów.

W „Monitorze Polskim“ ogłoszono rozporządzenie, którego mocą agendy przyznawania wymierzania i wypłaty należności pieniężnych przypadających inwalidom wojennym i pozostałym po inwalidach wojennych, po poległych i zmarłych, należą do zakresu działania ministerstwa skarbu.

Minister skarbu przyjmuje agendy wymienione wyżej, względnie organa, wykonywujące te agendy, od ministra spraw wojskowych, z odnośną do b. dzielnicy pruskiej, ponadto od ministra spraw wewnętrznych i ministra poczty i telegrafów.

Sposób i termin ukończenia przejęcia agend względnie organów, oznaczy minister skarbu w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami.

Straszna śmierć w czasie palenia papierosa

Wpleciony w pas młyński. — Okropna śmierć.

Ośmastoletni uczeń młynarski w młynie w Bóbrce we wschodniej Małopolsce, Michał Krawców, udał się onegdaj po południu do suterenu młyna, zbliżył się do głównej osi i stanął na głównym pasie, który nie będąc w ruchu wisiał na osi. Przez potrącenie pasa został on wprawiony przypadkowo w ruch, a Krawców został momentalnie wciągnięty na obracającą się osi główną, obkręcony i błyskawicznie zabity przez uderzenie całym ciałem o podłogę cementową, która leży o jakieś 40 cm. poniżej

osi.

Przy tym strasznym wypadku, który spowodował natychmiastową śmierć nie wydał on żadnego okrzyku ani wołania o pomoc, tak, że dopiero po pewnym czasie wypadek ten spostrzeżono.

Do tej części młyna bardzo niebezpiecznej schronił się Krawców, by zapalić niespostrzeżenie papierosa, gdyż jako młody chłopak wstydził się to robić przy świadkach.

Znaleziono przy nim leżącą papierośnicę.

Aresztowanie fałszywych agentów policji śledczej.

Sprytni rzeźmieszkowie chcą zdobyć „flotę“. — Smutny epilog rewizji.

Niezwykle sprytnie chciało umądzić się dwóch rzeźmieszków łódzkich, by w łatwy sposób dojść do „lisów“. Po krótkiej naradzie pod parkietem kolejowym ruszyli „niebieskie ptaszki“ Rzewski i Dyktorów do przekupki Maraszkowej, aby jej napędzić strachu zażbyty wygórowane ceny.

Pracę ajenta śledczego wziął na siebie Rzewski, który przechwalał się, że od 12 lat już z powodzeniem pełni taką funkcję. Przekupce pokazali złodzieje karteczkę z pieczęcią, oświadczając, że zaczynają rewizję.

Po rewizji „agenci“ orzekli, iż jeżeli otrzymają 35000 Mk. to skutki przeprowadzonej rewizji nie będą złe, na co Maraszkowa się zgodziła i wydała im posiadane 8000 M. i dwie paczki papierosów; po reszcie mieli się „rewizorzy“ zgłosić innym razem.

Plony „rewizji“ pozostawili przyjaciele w pobliskiej knajpie, gdzie „oblali“ pierwszą wyprawę.

W międzyczasie dowiedziała się jednak Maraszkowa, iż padła ofiarą oszustwa. Przypadek chciał, iż Rzewski przechodził obok sklepu, w którym dokonał dopiero co rewizji. Pokrzywdzona widząc go, zawiadomiła o wszystkim posterunek policji na dworcu fabrycznym.

Rzewskiego odprowadzono do 8-go komisariatu, gdzie przyznał się do oszustwa i wskazał adres swego pomocnika, Dyktorowa.

Obu „agentów“ odprowadzono do więzienia, gdzie ku zdumieniu policji okazało się, że sprytny „ajent“ Rzewski naprawdę oddawna już uprawiał podobny proceder, przy czym zawsze legitymował się jako brat prezydenta miasta Łodzi.

Sytuacja w Zagłębiu Dąbrowskim.

Robotnicy w zagłębiu Dąbrowskim, wypowiedziawszy przed kilku dniami przemysłowcom umowę na 1-go maja, wystąpili obecnie z żądaniem 20 procentowej podwyżki płac. — Przemysłowcy jednak uważają, że żadnej podwyżki robotnikom ofiarować nie mogą, zwłaszcza po ostatnim podniesieniu podatku węglowego.

Podatki bezpośrednie w 1922 r.

Według danych urzędowych z podatków bezpośrednich w roku zeszłym wpłynęły do Skarbu kwoty następujące: w tysiącach Mkp. z podatku gruntowego 4,463,073, od budynków 1,208,177, przemysłowego 16,259,929, skrzynek depozytowych 2,647, dochodowego 16,006,837, od kapitałów i rent 802,716, z zarległości podatków zmiesionych 2,452,858, z od-

Jak marsz. Foch zwyciężył Niemców.

Jego dyskusja z Frenchem w 1920 r. — Materiałne i moralne siły Francji. — Koncepcja „wojny na zużycie“. — Rozmowa z parlamentarzystami Niemiec.

Poniżej podajemy naszym czytelnikom parę epizodów z wojny światowej, w świetle których widać jasno niespożyta energja i siła woli Focha, która doprowadziła do zwycięstwa nad Niemcami.

W operacji, zwanej „marszem ku morzu“, w kilka tygodni po bitwie nad Marną, przypadła Fochowi w udziale trudna rola uzgodnienia wysiłków wojsk własnych, belgijskich i angielskich. Przekonywuje króla Alberta o konieczności zatrzymania armji belgijskiej chociażby na skrawkach pozostałej ziemi belgijskiej. Wymowa jego odnosi skutek.

Trudniejsze zadanie miał jednak Foch z marszałkiem French'em. I korpus angielski pod Douglasem Haig'em zostaje rozbity i traci pozycje. Foch z wiarą, która w nim nigdy nie słabnie, udaje się samochodem do głównej kwatery angielskiej.

„Oto ujrzałem tego dnia — opowiadał później marszałek przyjacielowi — Francję pobita, ujarzmiona i Anglię również zwyciężoną, w wypadku, gdyby Anglicy się cofnęli. Znalazłem French'a w łożku. Było to w nocy. Powiedziałem do niego: Panie Marszałku, front pana jest przerwany. Nie ma pan żadnych odwodów. Trzeba działać. Jeśli pan dobrowolnie wykona odwrót, zostanie pan zdmuchnięty, jak żdźbło słomy. Będzie to utrata Flandrii, Belgji, Calais. Armja angielska zostanie przyparta do morza. Cesarz chce wejść do Ypres. Nie wejdzie tam. Nie chcę, by wszedł.

„Powiadają, że mówiłem Frenchowi o honorze Anglików, o honorze Francuzów? Nie u-

żyłem wcale tak wielkich słów. O Wellingtonie? Być może.

— „Dobrze — powiada French. — Pozostaje mi tylko zginąć z pierwszym korpusem.

— „Wcale nie chodzi o to, by szedł pan na rzeź. Daję panu ośm bataljonów, które mi nadesłał marszałek Joffre. Niech pan je bierze i użyje.

— „Oddaje mi pan wielką usługę, generale. Istotnie jest pan prawdziwym przyjacielem. „Okazało się nazajutrz, że French uwierzył w moją decyzję trzymania się za wszelką cenę. Zresztą, ponieważ „napisane pozostaje“, skreśliłem rozkaz na kawałku papieru.

„French wydał rozkaz do wojsk, trzymając mój papier w ręku:

— „Wykonajcie to, co powiedział generał Foch!“

Rozkaz napisany przez Foch'a, a podpisany przez Frencha, został wykonany. Anglicy.. zatrzymali się. Piętnaście dni jeszcze rzucali się Niemcy do wściekłych ataków. Jednak wola wodza natchnęła wojska do niezłomnego oporu. Bitwa została wygrana.

Gdy 21 marca 1918 r. pod naporem 42 dywizji niemieckich załamuje się piąta armja angielska — odezwał się Foch do pewnego pesymisty:

— „Materiałnie, nie widzę możliwości zwycięstwa. Moralnie, jestem pewien, że zwyciężymy.

Front sprzymierzonych cofał się. Chwila, brzemienna w odpowiedzialność wysuwa Focha na czoło. Douglas, Haig i Petain składają natychmiast swoje „ja“ na ołtarzu Ojczyzny.

Od tej chwili wola Focha narzucać się będzie dowódcom armji Sprzymierzonych, jutro dowódcem armji wrogich.

W parę dni potem mówił Foch pewnemu przedstawicielowi rządu:

„Niech mi pan nie powtarza, że zadanie jest trudne. Gdyby było łatwe, nie byłoby zadaniem. Od czegoż mamy głowę na karku?“

Zalety „umysłu geometrycznego“ Naczelnego

setek za kwotę, kary nadzwyczajne, należności egzekucyjne i grzywny 4,607,103, z nadzwyczajnej daniny państwowej 74,873,269, z podatku od wzbogacenia się 1,210,320.

Ogółem wpływ z podatków bezpośrednich wynosił 121,886,932 tysięcy marek.

Tylko w żargonie.

W Wilnie odbyło się zebranie związku kupców żydowskich, na którym uchwalono prowadzić księgi handlowe wyłącznie w żargonie.

Sprawy wojskowe.

KAWALEROWIE FRANCUSKIEJ LEGJI HONOROWEJ.

Marszałek Foch udekorował oficerów polskich orderem Legji Honorowej w następujących stopniach:

Wielki Officer: Gen. Broni Haller Józef.

Krzyż Komandorski: Generalowie Dywizji: Olszewski Bolesław, Serda Teodorowski Aureli, Żeligowski Lucjan.

Krzyż Oficerski: Generalowie Bryg.: Pachucki Leon, Norwid Neugebauer Mieczysław, Krzemieński Jakób, Wróblewski Stanisław.

Krzyż Kawalerski: Pułkownicy: Luskina Leon, Przeździecki Wacław, Jacynik Kazimierz, Tokarzewski Michał, Strzeński Stefan, Głuchowski Janusz, Zieleniewski Tadeusz, Jastrzębski Tadeusz, Nawratil Zygmunt, Mroziński Aleksander, Bancer Antoni, Prącki Józef, Jazwiński Bolesław, Gembarzewski Bronisław.

Ppułkownicy: Wierński Stanisław, Petrzycki Tadeusz, Podhorski Zygmunt, Lewiński Zbigniew, Przeździecki Konstanty, Rayski, Ludomir, mjr.: Kierkowski Kazimierz, Maciesza Adolf, Piasecki Zygmunt, kpt.: Uziębło Stefan, rtm. Pusłowski Franciszek, rotm. Załuski Stefan, kpt. Kozirowski Jan, Porucznicy: Korab-Laskowski Jan, Krański Ryszard.

Palmy Uniwersyteckie Officier d'Instruction Publique: Dr. Sabat Bronisław, Dr. Ppłk. rez. Wertheim Aleksander, Dr. Żebrowski Edward, Mjr. Oppman Artur.

Palmy Uniwersyteckie Officier d'Academie: Mjr. Kwiatkowski Remigjusz, Mjr. Łazarski Edgar. Kpt. Szlaskowski Stefan, Kpt. Łabuś Michał Rtm. Szymański Kazimierz, Por. Bador Jan Tadeusz, Por. Młynarski Kazimierz, Urz. wojsk. Sielski Aleksander.

nego Wodza wychodzą na jaw. Na podstawie matematycznego ścisłego obliczenia Foch tworzy koncepcję „wojny na zużycie“. Sztab przedstawił codziennie Marszałkowi graficzne tablice zużycia rezerw niemieckich. Widać z nich, że każdy atak niemiecki zmniejsza liczbę świeżych dywizji. Źródło dopływu ludzi wyschło. Na tej podstawie Foch układa plan generalnej ofensywy; inicjatywa w dniu 18 lipca 1918 r. przechodzi ostatecznie w ręce armji Sprzymierzonych.

I oto w dniu 8 listopada Niemcy padły na kolana.

Marszałek trzymał w tajemnicy spodziewany przyjazd parlamentarzystów aż do ostatniej chwili. Gdy czuł się już do wyjawienia upoważniony, powiedział swej małżonce:

— Idą!

— Jakto?

— Idą, lecz jako parlamentarzyści.

Foch przyjął Niemców w historycznym pojeździe na Rothondes z godnością i majestatem.

— Przedstawcie się panowie, rzekł. Macie przed sobą generalissimusa Focha, a oto mój sztab... Proszę o pełnomocnictwa panów. Dobrze, papiery są w porządku. Czemu panowie sobie życzyacie?

— Przychodzimy dyskutować o zawieszeniu broni.

— Nie rozumiem. Dyskutować? Chcielibście panowie zapewne powiedzieć — otrzymać nasze warunki zawieszenia broni!

Erzberger próbował dyskusji.

— Czas nie do rozpraw, przerwał mu Foch. Albo przyjmujecie je, albo odrzucacie. W drugim wypadku wojna trwa dalej. Macie czterdzieści ośm godzin na danie odpowiedzi. Panowie, możecie odejść!

— A to mi się podoba! wykrzyknął po powrocie z Rothondes. Jaki mieli wygląd? Przygnębieni. Winterfeld płakał, a Erzberger miał śmiałość, czy też był tak naiwny, by żądać od nas wprowadzenia u nich porządku“.

Francja żąda wycofania wojsk z Syrii.

Francuski charge d'affaires zakomunikował Adnan Beyowi, że rząd francuski nie może się zgodzić na to, aby w czasie konferencji pokojowej dokonywana była koncentracja wojsk tureckich na granicy Syrii i zażądał wycofania wojsk.

Głód w republice tatarskiej.

„Ekonomiczeskaja Żyżń“ komunikuje, że ludność republiki tatarskiej nad Wołgą przeżywa straszliwą klęskę głodową. Około miliona mieszkańców żywi się wyłącznie surogatami, a przeszło połowa tej liczby nie posiada nawet surogatów i stoi w obliczu śmierci głodowej. Nawet zapasy żołądki już zjedzono i pozostała tylko kora drzewna. Oprócz tego wśród ludności tatarskiej panuje epidemia ospy i malarji.

Wojsko Ludendorfa w pogotowiu.

Donoszą z Monachjum o rewji oddziałów Hitlera. Oddziały te były uformowane w pułki.

W dniu 1 maja zaalarmowany został pierwszy pułk, liczący 10.000 ludzi. Broń i amunicja dla tego pułku znajdowały się w koszarach pionierów. Uzbrojenie było zupełnie wojskowe, żołnierze posiadali broń, hełmy stalowe, granaty ręczne, karabiny maszynowe, a nawet bateria armat polowych 12 cm., która była ukryta wśród drzew i wymierzona na miejscowość Theresienwiese. Lotnicy byli w pogotowiu i ustawiono również stację telefonu bez drutu.

Odezwa Loti'ego i Farrere'a do Turków.

Popularni powieściopisarze francuscy Pierre Loti i Claude Farrere, wydali odezwę do narodu tureckiego, w której powołują się na przyjaźń Francji i poniesione przez nią dla Turcji ofiary. Autorowie odezwę wskazują, że na Francję nie spadnie odpowiedzialność za zawody, których doznała Turcja. Byłoby wielkim błędem, gdyby Turcy poczynili wszelkie ustępstwa Anglii, a okazali się nieustępliwi względem Francji. Krążą pogłoski, że Turcy ściągają siły na granicy Syrii. Jest to niewarygodne szaleństwo, w ten sposób Turcja spełni tylko marzenia angielskie o rzuceniu na Turków Francuzów tak, jak przedtem Greków. Jeżeli Francja wymeknie się Syrii, to mandat nad nią od Ligi Narodów, otrzyma Anglia.

Miljardy na dnie morza.

W głębiach oceanu na dnie morza lub zakopane na małych wyspach rozprószonych po morzu południowym, spoczywają tak wielkie skarby w złocie, srebrze i drogich kamieniach, że starczyłyby na umorzenie długów kilku państw europejskich. Amerykanin Rolf Paine zestawil w swem dziele „o zakopanych skarbach“, przegląd tych bogactw. Lwią część skarbów stanowią zatopione okręty hiszpańskiej armady i inne liczne okręty hiszpańskie, które miały przewozić wprost niebываłe zapasy złota z południowej Ameryki do Hiszpanji i w drodze zatoneły.

Największy zatopiony skarb ma się znajdować w nader głębokiej zatoce Vigo, gdzie zatoneło w roku 1702 kilka okrętów wiozących złoto wartości 25 milionów funtów szterlingów.

W zatoce Tobermory zatonał w swoim czasie okręt „Florenceja“ naładowany złotem wartości 4 milionów funtów. Okręt „Saint Andrew“ wiozący ciężkie sztaby złota i srebra, drogocenne kamienie, srebrne naczynia i 4 wspaniałe, drogocenne zbroje króla portugalskiego, zatonał koło brzegu zatoki Cornwall. Wiele złota skradzionego i zrabowanego przez korsarzy ściganych w różnych czasach 16 i 17 wieku zostało zakopanego po różnych wyspach w czasie ucieczki piratów przed pogonią. Wyspa kosowa znana jest z tego, że na niej zakopali piraci skarby wartości 12 milionów dolarów.

Podobne skarby mają się również znajdować na wyspie Trinitad i na wyspie Luron jednej z Filipinów.

Ponieważ niemieckie łodzie podwodne zatopiły w ciągu ostatniej wojny wiele okrętów należących do Anglii twierdzi Paine, że morza oblewające angielskie wyspy brukowane i wyłożone są złotem.

Propozycje rządu niemieckiego nie zostaną przyjęte.

Trzy lata cierpliwości sojuszników a wykrętów niemieckich. — Niemcy jak zwykle chcą dyktować warunki.

Paryż. (PAT).

Nota francuska została wysłana wczoraj do Brukseli. Nota ta określa powody, dla których propozycje rządu Rzeszy są nie do przyjęcia. Ewakuacja Zagłębia Ruhry, którą kanclerz Cuno postawił jako pierwszy warunek wszelkiej dyskusji, czyni niemożliwą do przyjęcia ofertę niemiecką i uczyni również niemożliwymi do przyjęcia wszelkie ewentualne późniejsze propozycje.

Sojusznicy uważają za właściwe zatrzymać zastawę, które wzięli po trzech latach bezowocnej cierpliwości dla dania odpowiedzi na sta-

nowisko Niemiec zajęte w sprawie wypłaty odszkodowania. Propozycje przedstawione przez kanclerza Cuno nie dają żadnych pozytywnych gwarancji dobrej woli ze strony rządu Rzeszy, podana zaś cyfra oznacza bardzo znaczne obniżenie warunków spłat ustalonych w r. 1921. Dodatkowe żądania, sformułowane w nocie niemieckiej, są sprzeczne z postanowieniami traktatu wersalskiego.

Rząd francuski przesłał dziś do Londynu i Rzymu tekst tej odpowiedzi na notę, która w piątek wieczorem albo w sobotę rano będzie wysłana do Niemiec.

Przyczyny i skutki 21-godzinnej obstrukcji

Sensacja z angielskiej Izby gmin.

Partja pracy, rozporządzająca w angielskiej Izbie gmin przeszło 100 mandatami, urządziła na posiedzeniu w dniu 19 kwietnia obstrukcję. Posiedzenie zaczęło się o godzinie 3 po południu we czwartek, dnia 10 kwietnia i dobiegło do końca dopiero w południe dnia 20 kwietnia. Trwało 21 godzin.

Na porządku dziennym stał projekt ustawy wojskowej. I właśnie do tego projektu partja pracy zgłosiła liczne poprawki, a każdą poprawkę uzasadniała długimi mowami, zanim dopuściła nad nią do głosowania. Wprawdzie obstrukcjonisci we wszystkich głosowaniach zostali pobici, gdyż stronnictwo rządowe przybyło na posiedzenie w komplecie i głosowało bardzo karnie. Każda poprawka przepadała zatem 184 głosami przeciwko 124 głosom, a potem nawet 197 głosami przeciwko 101 głosom, gdy rano w piątek przybyli nowi, bo wyspani członkowie stronnictwa rządowego, podczas gdy część obstrukcjonistów poszła spać. A gdy w piątek porą południową kierownik obstrukcji, deputowany Thomas oświadczył, że on i jego przyjaciele zaprzestają walki, ponieważ nie chcą psuć ministrom rozkošzy tradycyjnego w Anglii końca tygodnia (Week-end) — deputowani większości skwitowali jego rzekomą

wspaniałomyślność śmiechem ironicznym. Byli bowiem gotowi siedzieć w Izbie gmin nawet i drugą noc.

Oczywista w Izbie gmin, jak zawsze we wszystkich pouzadnie prowadzonych parlamentach, bufet jest pierwszorzędnym.

Prowadzi go Izba gmin we własnym zarządzie, a czuwa nad nim specjalny kontrolor, Bradley. — Gdy posiedzenie się przeciągało, wieczorem natychmiast zorientował się on w sytuacji, posłał do miasta po prowianty i zapatrzył znałconicie swoje spiżarnie.

Zjedzono 12.000 jaj, (ile tam było z Polski), masę pieczonego drobiu, stopy smażonej słoniny, beczkę rozmaitych sosów, górę przeróżnych sałat. Bo kuchnia Izby gmin słynie na całą Anglię. Ile piwa wypito, tego nikt nie zliczy. Rano przygotowano przeszło 300 śniadań angielskich, a więc do herbaty ryby, szynka, kotlety, grzanki, przypiekane w maśle, marmoladę i pomarańcze.

Pocioszano się przytem, że Irlandczycy dłużej prowadzili obstrukcję, gdy w 1881 roku trzymali Izbę gmin od 4 po południu w dniu 31 stycznia do wpół do 10 wieczorem dnia 2. lutego, czyli 51 i pół godzin.

Suggestja i hypnotyzm na usługach medycyny.

Jak serbska królowa Draga w mówiła w siebie macierzyństwo, — Chora na reumatyzm uleczone suggestją.

(ks.) Znajomość i zastosowanie hypnotyzmu nie jest rzeczą nową. Jeden z najwybitniejszych znawców hypnotyzmu H. Bernheim powiada: **Odkąd istnieje świat, leczono za pomocą suggestji, ale złączonej z nieuctwem, zabobnem i oszustwem, trzymając tę sztukę w największej tajemnicy.** W dawniejszych czasach terapia przez suggestję nosiła różne nazwy, pochodzące od ludzi zajmujących się nią. Tak więc byli: **bradyzm, mesmeryzm** i t. p. W gruncie rzeczy mimo różnorodnej formy była to zawsze **suggestja lub hypnotyzm.**

Znany lekarz-hypnotyzer węgierski, Dr. Völgyesi z Budapesztu opowiada, że dawniej wzywano go bardzo często w wypadkach, gdy najznakomitsi lekarze stracili nadzieję uzdrowienia chorego. Nie należy się dziwić, że takie wypadki najbardziej pociągają hypnotyzera, bo bez żadnego ryzyka może zdobyć ogromną sławę.

Suggestja odegrała już nieraz wielką rolę, nawet w dziejach świata. Z pomiędzy tysięcy przykładów, podaje Dr. Völgyesi wypadek suggestji na dworze serbskim. Gdy w r. 1900 piękna królowa serbska, **Draga**, wróciła z mężem swym **Aleksandrem Obrenowiczem** z podróży poślubnej, rozeszła się po kraju nadszła wieść, że naród otrzyma następcę tronu. Oczekiwano z utęsknieniem na spodziewanego potomka królewskiego, tymczasem minal odpowiedzialni czas, a młody książę, czy księżniczka pozostawali ciągle fikcją. Okazało się, że królowa

Draga w mówiła w siebie macierzyństwo (fausse grossesse). Uwielbienie dla pary królewskiej zmieniło się rychło w niepopularność, która w r. 1903 doprowadziła do zamordowania pary królewskiej i rządów Piotra Karageorgiewicza, wroga Austrii. Gdyby nie ta auto suggestja Dragi, rok 1914 byłby jeszcze nie sprawdził wojny światowej.

Ze swej praktyki lekarskiej przytacza Dr. V. następujący wypadek: „Raz przyprowadzono do mnie kobietę cierpiącą od lat 6—7 na reumatyzm. Chora miała całe ciało zdrętwiałe i cierpiała ogromne bóle. Oburzyłem się, jak można taką chorą kobietę trząść na wózkach i wlec na drugie piętro, nie upewniwszy się, czy podejmę się leczenia. Jako lekarz uważałem za rzecz niestosowną leczenie choroby organicznej suggestją. Na gorące prośby męża pacjentki **pozwoiliem memu asystentowi usnąć chorą.** Widząc, że porusza we śnie członkami, powiedziałem jej, że po zbudzeniu nie będzie również odczuwać bólu, a im więcej pomuszać będzie członkami, tem będzie czuła się zdrowszą. Powiedziałem jej również, **aby nie bała się chodzić, bo może chodzić.** Gdy ją zbudziłem, **chora, która przedtem nie mogła wykonać żadnego ruchu, wstała o własnych siłach i zaczęła chodzić, co prawda, zrazu dość niezgrabnie.**

Po czterech tygodniach otrzymałem od niej na pamiątkę do mych zbiorów kule, przy pomocy których dawniej chodziła, oraz własnoręczną robotkę“.

MIGAWKI.

Chmurki na niebie Święta Narodu.

Tegoroczne święto 3-go Maja przeszło na ogół wśród podniosłego nastroju mieszkańców podwawelskiego grodu i nie zostało zamącone jakimś poważniejszym dysonansem.

Ale...

Wszędzie zdarza się to „ale“, więc i w tym dniu nie obeszło się bez, drobnych zresztą, incydentów, które, nie wpływając na ogólny ton świąteczny, podobne były jednak do lekkich chmur, przeciągających tu i owdzie po jasnym niebie.

Oto parę przykładów:

Przechodnie, których los zapędził na ul. Krupniczą, ze zdumieniem wytrzeszczali oczy na pracujących w najlepsze murarzy przy budowie willi prof. Akad. Sztuk Pięknych, W. Weissa i pytali jeden drugiego, czy czasami Warszawa nie przeniosła świętowania Rocznicy na jakiś inny dzień, a nawet i miesiąc, boć nie chciało im się pomieścić w łepetynach, że mimo uznania dnia 3-go Maja za narodowe święto, sobota na rusztowaniach wre, aż miło.

Oi, którzy, nie pracowali w „czerwone“ święto, lekceważyli święto Narodu w jaskrawy sposób.

A najciekawszym jest to, że budowa owa wznosi się vis-a-vis gmachu Dyrekcji Policji i panowie inspektorzy, komisarze i inni dygnitarze policyjni z obojętnością przyglądali się, jak banda międzynarodowców gwałciła pamięć wielkopomnego czynu, przeciwstawiając się intencjom całego Narodu.

A może Dyrekcja Policji też nie uznaje świąt narodowych?

Ha! Kto wie? Przecież pan Anusz dał nam już przykład!..

Bardzo sympatyczniutka, zgrabniutka caca-niutka aktoreczka z „Bagatelki“ przechodzi obok stoika kwesty na T. S. L., w towarzystwie dwóch, o solidnym wyglądzie anglików z Kolomyji albo może i Berdyczowa.

— Proszę o datek na T. S. L.! — brzmi głos kwestarki.

Cacaniutka aktoreczka robi minę a la Sara Bernhardt „en miniature“.

— Na tego rodzaju cele... nie daję nic! — rzuca dumnie.

Co pani daje... i na jakie cele, zgrabniutka aktoreczko z „Bagatelki“?

Obok tegoż stoika przechodzi młodzieniec lat 25, odziany, jak z igieteczki.

Znowu nawoływanie kwestującej.

Młodzian marszczy brwi.

— Nie uznaję żadnych celów humanitarnych... i nie dam się naciągnąć! — rzuca przez zęby.

Oj... młodzieńcze! Widać zaraz, żeś nie tylko że nie uznawał żadnych celów humanitarnych, lecz i nie uznawałeś również i oświatowej działalności T. S. L.

Szkoda... Trzeba było młodzieńcze dać parę marek na oświatę... nie dla siebie... bo to już za późno, lecz dla twoich przyszłych dzieci.

Niechże one chociaż będą mądrzejsze od swego rodzica.

— Czemu pan nie przypina kupionego znaczka kwesty, lecz chowa go do kieszeni? — pytam znajomego robotnika, który przed chwilą dał 500 marek za znaczki.

Obejrzał się lekliwie dookoła i odrzekł ścisłym głosem:

— Ja chętnie dałem, bo to na cel narodowy, ale nosić znaczka nie mogę... bo... bo się boję towarzyszy... —

Smutne, choć humorystyczne... bo jakżeż? W Polsce Polacy kryć się muszą ze swymi uczuciami!..

Takie to lekkie chmurki przewijały się od czasu do czasu po jasnym niebie Święta Narodu.

Bratobójstwo popełnione z bojaźni

Do czego doprowadza wspólna własność. — „Co miało być niech się stanie“. — Sąd apelacyjny obniża bratobójcy karę.

Z bojaźni o życie własne chwycił Celestyn Ferski za rewolwer i zabił we śnie pogrążonego jedyne go brata swego, Mieczysława.

Było to 25 września ub. r. w Płońsku. — W młynie ujawniono zwłoki zabitego Mieczysława Ferskiego, współwłaściciela tego młyna. Śmierć jego nastąpiła wskutek rany postrzałowej, a ekspertyza ustaliła zniszczenie podstawy czaszki, oraz prawego przedniego płatu mózgowego.

Dochodzenie było krótkie, gdyż do zbrodni z całą dobrodusnością przyznał się rodzony brat ofiary — Celestyn.

Bracia ci wspólnym sumptem wybudowali w Płońsku młyn i wspólnie go prowadzili. Zbyt duże powodzenie było powodem ustawicznych kłótni, wzajemnych podejrzeń, oskarżeń i t. p. Zmarły ciągle się wyrażał, że zabije młodszego brata nie dla tego by zagarnąć przagnął połowę jego majątku, lecz by... postawić na swoim.

Gdy więc pewnej nocy, po dość burzliwym zajściu, Mieczysław ułożył się do snu, ma-

jąc przy boku nabyty rewolwer, brat jego Celestyn w swej chorej imaginacji był pewny, że przyszedł czas na spełnienie względem niego pogroźek.

Nie wiele myśląc, ze słowami: „co miało być mnie, niech się stanie z tobą“, chwycił za śmiercionośne narzędzie zbrodni i strzelił do brata, poczem sam oddał się w ręce władzy.

Wyrokiem sądu okręgowego w Płocku, bratobójca skazany został na bezterminowe ciężkie więzienie i pozbawienie praw stanu.

W innym świetle sprawa przedstawiła się w Sądzie apelacyjnym w Warszawie, który po wysłuchaniu całego szeregu świadków, wziął pod uwagę, że istotnym motywem czynu zbrodniczego był spłot stosunków nienormalnych, jaki wytworzył sam zabity, który wiecznie się odgrażał bratu.

Stąd też sąd 2-giej instancji uchylając wyrok sądu okręgowego, skazał Ferskiego Celestyna na 2 lata więzienia z zaliczeniem aresztu zapobiegawczego.

KRONIKA.

REPERTUAR TEATRU IM. J. SŁOWACKIEGO.

Sobota: „Sześć postaci dramatu w poszukiwaniu autora“. (Nowość).

REPERTUAR TEATRU OPERA I OPERETKA.

Sobota: „Lohengrin“. Występ p. H. Zbońskieja Raskowskiej).

REPERTUAR TEATRU „BAGATELA“.

Sobota 5 maja popoł.: „R. H. Inżynier“ (Ceny niższe).

wieczór: „Wesele Arletty“.

Niedziela 6 maja popoł.: „Zdobycie Berg op Zoomu“. (Ceny niższe).

wieczór: „Wesele Arletty“.

Poniedziałek 7 maja: „Wesele Arletty“.

Wtorek popołudniu: „Wiera Mircowa“. (Ceny niższe).

wieczór: „Wesele Arletty“.

Środa: „Syn Pustyni“ (Premjera).

CO SIĘ DZIEJE W BIBLIOTECE JAGIELLOŃSKIEJ?

Mimo ciężkich warunków, które uniemożliwiają naszym bibliotekom powrót do stosunków normalnych, Biblioteka Jagiellońska wykazuje na tej drodze znaczne postępy. Ze szczególnych dochodów, bo wynoszących w ogólnej sumie około 9,500,000 M. starała się dyrekcja Biblioteki nie tylko zaspokoić życzenia swych czytelników w zakresie bieżącej literatury naukowej, lecz uzupełniła także cały szereg luk wojennych, zwłaszcza w zbiorze czasopism niemieckich. Uzupełnienie czasopism francuskich i angielskich jest jeszcze zawsze niemożliwe z powodu zbyt wysokiego kursu pieniądza zagranicznego. O ile jednak chodzi o bieżące francuskie czasopisma naukowe, to tutaj przychodzi Bibliotece z pomocą francuskie Ministerstwo spraw zagranicznych, dzięki któremu Biblioteka otrzymuje już trzeci rok około 100 czasopism naukowych. Z dzieł francuskich zakupuje Biblioteka przynajmniej najważniejsze, tak że kontakt ze światem naukowym francuskim nie jest przerwany. W zakresie literatury angielskiej należy zanotować akcję wymienną z uniwersytetem w Cambridge, oraz dary amerykańskich instytucji naukowych, jak również grona tamtejszych Polaków, którzy zaprenumerowali dla Biblioteki Jagiellońskiej z inicjatywą p. Wojciecha Morawskiego w Nowym Yorku 5 czasopism naukowych. Dzięki troskliwym zabiegom p. Czarnockiego, sekretarza poselstwa polskiego w Sztokholmie oraz uprzejmości uczonych szwedzkich, w szczególności zaś prof. Gunnara Holmgrena Biblioteka Jagiellońska otrzymuje w darze szereg czasopism medycznych, a za jej pośrednictwem także instytucji medyczne Un. Jag. W r. 1922 przybył także znaczny dar w dziale historii sztuki i etnografii z zapisu śp. dra Michała Żmigrodzkiego, b. bibliotekarza w Suchej. Obok zbioru książek należy tu także wymienić gabinet graficzny, który dzięki pracy śp. dra Józefa Kie-

szkowskiego, jak nie mniej jego asystentki, o-

bejmuje dzisiaj już przeszło 8000 rycin zinwentaryzowanych i dostępnych dla pracowników naukowych.

Wobec rozrostu Biblioteki, który postępuje szybko, zwłaszcza że przybytki ostatniego roku w zakresie książek (11000 tomów) już przewyższają normę przedwojenną, jak niemniej wznoszonej frekwencji w czytelnictwie, z których publiczność mimo zwiększenia miejsc już stała nie wystarcza, daje się bardzo dotkliwie odczuwać brak miejsca. Nim więc projektowana budowa nowego gmachu dla Biblioteki będzie rozpoczęta i przeprowadzona, co w dzisiejszych warunkach nie wydaje się kwestją zbyt bliskiej przyszłości, dokłada dyrekcja Biblioteki usilnych starań, by przez pozyskanie parteru dawnego gimnazjum Nowodworskiego zapewnić Bibliotece warunki rozwoju na kilka najbliższych lat.

W sprawie budowy nowego gmachu bibliotecznego należy jeszcze nadmienić, że kiedy dawny gmach pod budowę obok szkoły przemysłowej po zbadaniu szkiców przedstawionych przez architekta p. Wacława Krzyżanowskiego, uznał Zarząd biblioteki za niewystarczający na dalszą metę, zajął się Rektorat U. J. pozyskaniem innego gruntu, znacznie większego, który uzyskano od miasta drogą zamiany za dawny grunt i dopłaty 120 milionów Mk. Dyrekcja Biblioteki uważa za swój obowiązek wymienić z wdzięcznością wspomniany dar Wydziału lekarskiego U. J., który z funduszy przeznaczonych na własne budowlę, ofiarował powyższą kwotę na zakupno gruntu pod gmach biblioteczny. Obecnie już sporządzają się szczegółowe plany. Znaczący wreszcie należy, że w celu konserwacji drogoocennego starożytnego gmachu przeprowadzono gruntowną naprawę dachu i że są już fundusze na odnowienie fasady, co prof. Szyszko Bohusz podjął się przeprowadzić w ciągu bieżącego lata.

POŚWIĘCENIE KAMIENIA WĘGIELNEGO POD BUDOWĘ KOŚCIOŁA W PRĄDNIKU CZERWONYM. W niedzielę dnia 6-go maja o godzinie 4 po południu J. Eksc. Książę-Biskup Sapieha dokona uroczystego poświęcenia kamienia węgielnego pod budowę kościoła parafialnego w Prądniku Czerwonym. — Prawie wszyscy mieszkańcy Krakowa przyczyniają się przy różnych okazjach swą ofiarnością do wzniesienia tego nowego przybytku Pańskiego na odległym przedmieściu wielkiego Krakowa, dla komitetu jest jednak wprost niemożliwą rzeczą zwrócić się z imiennymi zaproszeniami do wszystkich osób, które pragnęłyby widzieć na tej pięknej uroczystości kościelnej. — Dlatego Komitet budowy kościoła zwraca się tą drogą do wszystkich mieszkańców Krakowa z bardzo gorącym i serdecznym zaproszeniem na tę uroczystość poświęcenia kamienia węgielnego. Komitet dokłada wszelkich starań, ażeby tak Najprzew. Księcia Biskupa jakoteż wszystkich przybyłych gości jak najserdeczniej przywitał.

Najłatwiej dojechać linią tramwajową Nr. 9. do dworca towarowego, a potem pieszo do rogatki Warszawskiej, lub wprost konno lub pieszo ulicą Warszawską, następnie kwitnącą aleją kasztanową kilkadziesiąt kroków do miejsca uroczystości.

Nowe drogi i mosty na terenie województwa krakowskiego

Wywiad własny „Gońca Krakowskiego“

(1.) Roboty publiczne na terenie Wojew. Krakowskiego przeprowadzane są w trzech działach: drogowym, wodnym i architektoniczno-budowlanym.

Z nowych dróg w budowie znajdują się: droga z Jezora koło Szczakowej do Niwki pod Modrzejowem, dalej droga z Nowego Targu do Trypsza (na Spiszu) przez Groń, wreszcie droga z Krakowa do Ojowa.

Ożywioną pracę prowadzi Krak. Okręgowa Dyrekcja robót publicznych w dziale budowy mostów. Na wykończeniu znajduje się: most żelazno-betonowy w Oświęcimiu, o 5 przęsłach, na 150 metrów długi i w Nowym Sączu na Kamienicy, na 60 m. długi. Nadto prowadzi się budowę i odbudowę 37 większych mostów, m. l.:

Na Dunajcu: pod Biskupicami ad Zabno, pod Złoticami ad Tamów, pod Melsztynem, pod Kurowem ad Nowy Sącz, pod Gołkowicami, pod Nowym Targiem, Szaflarami i Białym Dunajcem.

Na Wiślocie: pod Mielcem, pod Przeczawiem i pod Zmigrodem.

Na ukończeniu znajdują się już mosty:

na Ropie pod Kłęczanami, pod Libuszą, pod Szymbankiem i Topolinami;

na Przemszy pod Chełmkiem (most o konstrukcji żelaznej);

na Popradzie pod Biegunicami,

na Rabie pod Gdowem, i wreszcie

na Białce pod Czerwonemi Skalami i pod Jurgowem na Spiszu.

Preliminarz na budowę mostów na r. b. wynosi około 2 miljardy; wobec jednak stałego wzrostu kosztów tak materiałów budowlanych jak robocizny preliminarz ten okazuje się o wiele za mały, to też Dyrekcja robót publicznych zabiega usilnie o dalsze kredyty.

W roku bieżącym przystąpiono również do robót wstępnych dla nowego mostu pod Krakowem, u wylotu ulicy Krakowskiej. Stary bowiem most drewniany znajduje się w groźnym stanie, tak że musiano go już zamknąć dla ruchu ciężarowego. Nowy most będzie żelazny, podobny do mostu III-go. Na wstępne roboty przyznało Ministerstwo robót publicznych 150 milionów marek; suma ta jest naturalnie śmieszna wobec cen obecnych, budowa mostu kosztować będzie bowiem kilkanaście miliardów marek.

Sprawą regulacji rzek i melioracji publicznych zajmujemy się osobno.

O CENNIKACH GOSPODARSTWA SZYNKARSKIEGO. Wobec zaprowadzenia cen maksymalnych na potravę i napoje wzywa Magistrat wszystkich właścicieli przedsiębiorstw gospodnio-szynkarskich, aby w nieprzekraczalnym terminie 2 dniowym przedłożyli cenniki do zatwierdzenia przełożonemu Stowarzyszeniu (Powiśle 3) a następnie umieścili je na widocznym i łatwo w oko wpadającym miejscu wewnątrz lokalu oraz na stołach restauracyjnych i na szybie wystawowej względnie drzwiach lokalu. Nie posiadający cenników oraz pobierający wyższe ceny od oznaczonych w cennikach będą karani aresztem do 3 miesięcy i grzywną do 1 miliona marek, względnie jedną z tych kar.

DEKOROWANIE PRZEZ MARSZ. FOCHA „LEGJĄ HONOROWĄ“ KRAK. OFICERÓW. W dniu 12 bm. Marsz. Foch podczas pobytu swego w Krakowie udekoruje następujących oficerów: Krzyżem Oficerskim „Legji honorowej“ generała brygady: Zdzisława Kosteckiego, Jerzego Ledochowskiego, Gustawa Macowicza; Krzyżem Kawalerskim: pułkowników: Jerzego Luczyńskiego, Cyprjana Bystronia i Rudolfa Langauera oraz majora Zygmunta Piaseckiego.

POCHWAŁA DLA KPT. FELIKSA PUKŁO. Dowódcą Okręgu Korpusu w Krakowie, gen. Czikiel udzielił pochwały dla kpt. Feliksa Pukło, referenta Szefostwa poborowego D. O. K., który odchodzi do swego oddziału macierzystego. Pochwała udzielona jest za wyniki pracy kpt. Pukło na polu organizacji i przeprowadzenia poboru.

PORANEK AUTORSKI Jarosława Janowskiego odbędzie się dn. 6 maja o godz. 12 r. w sali Kopernika Uniw. Jag. — Recytacje art. teatru im. Słowackiego: p. M. Modzelewska i p. Wł. Krasnowiecki. Słowo wstępne: p. Antoni Waśkowski. Bilety przy wejściu. 1468

ODŁOŻONY TARG. Z powodu przyjazdu marszałka Focha do Krakowa, targi przypadające na dzień 11. bm. w piątek odbędą się dopiero dnia następnego, tj. w sobotę 12 bm.

SAMOBÓJSTWO. Ubiegłej nocy otrul się kwasem karbolowym Julian Bojakowski, 32 lat ze Sychowa Dużego, pow. Stopnicki, handlowiec, zam. przy ul. Czarnowiejskiej 20. Związki przewieziono do Zakładu medycyny sądowej. Przyczyna samobójstwa nieznana.

CZYJ KUFER? Wczoraj rano znalazł posturkowy pod parkanem na ul. Śląskiej duży próżny kufel z wyrwanym zamkiem. Kradzieży takiego kufra dotychczas nie zgłoszono.

WYŁOWIONE ZWŁOKI SAMOBÓJCZY. Wczoraj przedpołudniem wyłowili robotnicy, którzy wydobywają piasek z Wisły koto Dąbia, zwłoki mężczyzny, leżące we wodzie od kilkunastu dni, w którym rozpoznano Ludwika Kondrackiego, lat 24, z Krakowa, drukarza. Kondracki, jak zbadano, wyszedł z domu dnia 21 kwietnia br. i od tego czasu ślad za nim zaginął. Zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że Kondracki identyczny jest z tym mężczyzną, który w nocy z 21 na 22 kwie-

tnia o godz. 12-tej skoczył ze starego mostu do Wisły. Zawieszana wówczas na miejsce straż policyjna przeszukała koryto Wisły, lecz zwłok samobójcy nie znaleziono.

NIUZASADNIONA PODWYŻKA CEN. — Z wielu stron otrzymujemy zapytania, na jakiej podstawie szlachetne zrzeczenie pp. restauratorów podwyższyło od dwóch dni ceny za napoje i potravę?

Interpelanci oburzają się na ten nowy, nieuzasadniony wyzysk, gdyż komisje do badania wzrostu cen wykazały zaledwie podwyżkę 10-cio procentową, a więc minimalną, która nie powinna wpłynąć na horrendalną zwyżkę, zainicjowaną przez krakowskich „trucielici“.

Informowaliśmy się w paru restauracjach, lecz nie dano nam wystarczających wyjaśnień w tej sprawie.

Zapytujemy więc w imieniu ludności Krakowa, czy Magistrat wie o nowej „ofenzywie“ restauratorów i co zamierza uczynić, aby położyć tym wyścigom cennikowym kres.

Dwa konkursy „Gońca Krakowskiego“

- I. Jak powinno państwo i obywatele postępować, aby Polacy długo żyli?
- II. Jak budować młodą Polskę, aby w przyszłości w Polsce dobrem było dobrze?

ODPOWIEDZI:

I.

Starać się o czyste, suche, słoneczne mieszkanie, jeść zdrowe potrawy, nosić higieniczne suknie. Nie wywozić żywności za granicę, skoro ludność skutkiem drożyzny głoduje, tępić alkoholizm, dbać o wychowanie fizyczne młodzieży.

Stanisławów.

M. S.

II.

Znieść niektóre piękne zwyczaje i niektóre niechlujne praktyki, a mianowicie:

1) Całowanie rąk i rękawiczek, 2) Kosztowanie mleka na targu, próbowanie masła i sera przy pomocy paznokci. 3) Próbowanie świeżości pieczywa przez gniecie go brudnymi

WALNE ZGROMADZENIE

Tow. „KILIM“

Stow. z ogr. poręką

odbędzie się dnia 14-go maja b. r. o godz. 5-ej po południu w lokalu Akc. Banku Związkowego w Zakopanem.

Porządek dzienny:

1. Odczytanie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
2. Sprawozdanie Dyrekcji i Rady Nadzorczej,
3. Wnioski i interpelacje.

Sekretarka
J. Kuczevska.

Prez. 1470
W. Szymborski.

4) Podawanie cukrów rękami w pierwszych sklepach krakowskich. 5) Zostawianie ciast w cukierniach na stolikach. 6) Inkasowanie pieniędzy przez podających towar, Kraków. W. P.

Streszczenie odpowiedzi będziemy umieszczać w dalszym ciągu w miarę wolnego miejsca. Losowanie odpowiedzi na pierwsze pytanie odbędzie się dnia 10. bm.

Giełda.

Kraków. (PAT.)

Waluty. Dolary Stanów Zjednoczonych 47000, 48500, tr. 48000, czeki 47000, 48500, tr. 48300; franki francuskie czeki tr. 3184, 3200; franki belgijskie czeki tr. 2820, franki szwajcarskie czeki 8600, 8800, tr. 8750; liry włoskie czeki 2350, 2400; marki niemieckie 1.20, 1.40, czeki 1.20, 1.40, tr. 1.35, 1.32; korony austriackie czeki tr. 0.68 1/2, 0.68 1/4; korony czeskie tr. 1430, korony węgierskie czeki tr. 9.00.

Akcje. PTH. 15000, 20000, tr. 18000, 19000, Impeks 1500, 2000, tr. 1700, 1950, Pharma 50000, 60000, tr. 57000, 53000; Polski Glob 4000, 5000, tr. 4400, 4650; Żegluga polska 5500, 7000, tr. 7000, 6000; Zieleniewski 270000, 290000, tr. 290000, 280000; H. Cegielski 420 tys., 450000, tr. 435000, 450000; Parowozy 63000, 73000, tr. 68000, 70500; Automotory 15000, 20000, tr. 18000, 20000; Trzebinia maszyny 55000, 65000, tr. 59000, 60000; Pociąg 27000, 32000, tr. 28000, 30000; Górka cement 215000, 245000, tr. 225000, 230000; Siersza zakłady górnicze 175000, 200000, tr. 175000, 200000, 185000; Tepege 90000, 100 tys., tr. 100000, 92000; Polska nafta 30000, 40000, tr. 38000, 36000; Ojkos 150000, 180 tys., tr. 175000, Strug 25000, 30000, tr. 27000; Syndykat koszykarski 18000, 23000, tr. 21000, 22000; Trzebinia tłuszcze 90000, 100000, tr. 97500; Krakus 53000, 65000, tr. 58000, 60000; Chodorów 120000, 130000, tr. 130000, 125 tys., Ćmielów 70000, 80000, tr. 73000, 77000; Elektrownia Siersza 30000, 40000, tr. 35000, 38000; Polski Bank przemysłowy 27000, 32000, tr. 30000, 31000; Powszechny Bank kredytowy 20000, 26000, tr. 22000, 26000; Akcyjny Bank Zw. 15000, 20000, tr. 18000.

Giełda zbożowa. Pszenica 215.000 loco Bochnia, żyto 124.000 — 128.000. Tendencja zniżkowa, dowóz lepszy.

Warszawa. (P. A. T.)

Giełda. Waluty. Dolary Stanów Zjednoczonych 47350 — 47000 — 47100, sprzedaż 47330, franki francuskie 3150 — 3157 1/2, marki niemieckie 1.17 1/2.

Czeki. Gdańsk 2720 — 2733, kupno 2707, Berlin 1,22 — 1.16, sprzedaż 1.18, kupno 1.14, Gdańsk 1.19 — 1.17 1/2, sprzedaż 1.18, kupno 1.14, Londyn 218.000 — 218000, sprzedaż 219000, kupno 217000, Nowy Jork 47350 — 47050, 47100, sprzedaż 47330, kupno 46870, Nowy Jork drobna sprzedaż 47280, kupno 46820, Praga 1420 — 1415, Szwajcaria 8540 — 8535, sprzedaż 8578, kupno 8495, Wiedeń 0.68 1/4 — 0.67, sprzedaż 0.67 1/2, Włochy 2325 — 2310, Sztokholm 1270 — 12725.

Zurych. (P. A. T.)

Zamknięcie giełdy. Berlin 0.0146, Holandia 217, Nowy Jork 5545/8, Londyn 25.67, Paryż 37.10, Medjolan 27.10, Praga 16.49, Budapeszt 0.10 1/4, Belgrad 5.80, Sofia 4.17; Warszawa 0.0115; Wiedeń 0.0078 1/4, austr. korona stemplowana 0.0078 1/4.

Wycieńczenie ciała

brak równowagi duszy, osłabienie ogólne nerwowość, niechęć do życia, blednica i inne choroby są spowodowane zanikiem soli fosforowo-licytynowych w nerwach, mózgu i stosie pacierzowym. Wprowadzenie takowych do organizmu uzdrawia także i przywraca normalne siły, energię, odporność na walkę życiową, humor i świeżość. Zdaniem uczonych i na podstawie analizy jest „Sanator“ odżywką, przewyższającą w skuteczności wszelkie dotychczas znane naturalne pożywienia. W każdej aptece lub składzie otrzymać można obecnie „Sanator“ wraz z opisem. „Sanator“ nie jest lekiem, lecz spotęgowaną odżywką licytynową z jaj. Wszędzie go otrzymasz. 1409

Hurt Apteka Gralewskiego

HERMAN NEIJERMANS.

SZCZURY WODNE.

EZECHIELA WILDEGO HISTORIA OSOBLIWA.

19

Tłumaczyła Marja Bursowa.

— Na co co ta zabawka? — zapytał Reich, nie drgnawszy nawet, podczas gdy ja ze strachu schowałem nogi pod krzesło.

— Noszę to tylko tak, samotnie tu bardzo — tłumaczyłem się niezręcznie.

Usta jego zadrgały jakby od tłumionego śmiechu.

Schylił się i podniósłszy broń, odwrócił kurek — ale zanim jeszcze mógł coś powiedzieć, stałem się mimowolną przyczyną fatalnego intermezza i jego nowego napadu śmiechu, zauważyłem bowiem, że broń nabita i żeby był ostrożnym.

Rewolwer z hałasem upadł na ziemię — i w tejże chwili ozwał się strzał — suchy stuk — chmura dymu zasłoniła cały pokój.

Wrażenie było piorunujące.

Rut, Wanda i Krezus wszystko to znalazło się w pokoju. Rut krzyczała głośno, mniemając, że ojcę się coś stało, Wanda pochylała się nad nim, blada jak ściana, a Krezus oczekiwiał dymiącą jeszcze broń.

Ja, nawpół rozebrany, stałem bez ruchu.

— A to ty idjoto! — oświadczył Reich, gdy znów mógł mówić — omal mnie apopleksja nie trafiła! Cóż to za warjat! Hahaha!

Zaśmiał się jeszcze raz, a ja krztusząc się od dymu, spojrziałem w drzwi sypialni.

Na jednym z łóżek leżała Hermiona i nawet przy tym hałasie się nie obudziła!

Kiedy na rozkaz Reicha szeroko otworzyłem okno, by dać odpływ dymowi prochowemu, księżyc właśnie wypłynął z za chmur, a w ciszy nocnej, przerywanej tylko lekkim poszumem fal, ozwały się słodkie nawoływania mew.

ROZDZIAŁ VIII.

Róg obfitości.

Była właśnie godzina druga, gdyśmy z Reichem opuszczali piwnicę idąc dnem morskiem ku przystani.

Pod wodą, jak pierwszy raz, idąc wznosiłyśmy chmury całe piasku i mułu, posuwając się ostrożnie w ciemno-zielonej mgłę wodnej.

Tym razem — w przeciwieństwie do mojej pierwszej wycieczki — byłem zupełnie spokojnym i zrównoważonym, a przez to i czulszym na wrażenia zewnętrzne.

Staralem się iść jak najbliżej Reicha i Ruty. Wanda ucieszona tem, że nie potrzebowała iść z nami, grała rolę dozorce więzienia. O ile mogłem, rozglądałem się dookoła, co było mocno utrudnionem, gdyż najmniejsza płotka jest w tym celu lepiej uzbrojona od człowieka, który częściej zważa na bruk i kamienie, niż na gwiazdy i chmury. Przy szluzach powtórzyły się nawał ryb, szczególnie wiele wystraszonych węgorzy. Jednak całych gromad, jak pierwszym razem, nie spotkaliśmy. Zdaje się, że burza wygnała je w cisze głębiny.

Ciemność coraz się zwiększała, tak, że zażdościłem rybom, które w niej się tak swobodnie umiały poruszać.

Ja, gdybym stracił z oczu Rutę i Reicha, byłbym zgubiony. Ci zaś mieszkańcy morza znacznie czuli się bezpieczniejsi, gdy ich nie oświecał promień mojej elektrycznej lampki.

W późniejszych latach nieraz marzyłem przed szybami akwarjum i uśmiechałem się z cicha.

Wrażenia ciemności smętnej i osamotnionej — ciszy zupełnej i uczucia, że coś nieznanego czyha na nas gdzieś w ukryciu — nie odda takie szklane pudełko z kawałeczkami skał i płynącą wodą z wodociągu!

Była to długa i uciążliwa wędrówka. Uciążliwa dlatego, że Reich, który zawsze się z taką pewnością po dnie morskiem poruszał, zablądził i zbytnio się oddalił od brzegu. Dostaliśmy się więc na jakąś wyższą ławicę, a choć ujrzeliśmy „Hermionę“ dość blisko, musieliśmy, aby dostać się do niej, przepłynąć przez ławicę piaskową, ku głębszej wodzie. Wędrówka ta ponad wodą wyczerpała cały zapas tlenu, jaki był w hełmach. Zrobiło nam się duszno — co jednak na szczęście niedługo trwało.

W dziesięć minut później lampy nasze oświeciły dziób okrętu, wystający wskutek prądu wyżej niż górny pokład. Reich dał mi znak, abym stanął.

On sam wraz z Rutą obszedł statek od strony ziemi.

Poraz pierwszy pozostałem sam, sam jeden w o mgle, nie mogąc się zdobyć na odwagę

zrobienia jednego kroku naprzód. U moich stóp fale mięsily lotny piasek, poruszający się jakby za powiewem wiatru. Jeden z potworków morskich podpłynął ku mnie i złożywszy swą bezkształtną głowę prawie na mojej nodze, przypatrywał mi się ciekawie. Ten nieruchomy, szklany wzrok, wlepiony we mnie, nie wiem dlaczego, przejął mnie nagle jakimś piekielnym strachem — kopnąłem go więc nogą. W tejże chwili — zapewne wskutek tak gwałtownego mego ruchu — kontakt w mojej lampie został przerwany. Pozostałem w zupełnej ciemności.

Krzyknąłem głośno, rozpaczliwie.

To nie była zwyczajna ciemność ulicy wiejskiej, której każdy zakręt, każdy kamień nieledwie, jest ci dobrze znany. To było gorsze niż grób: milczący statek zapewne pełen trupów — dookoła silny, choć elastyczny napór wód i cisza — głucha cisza bez szumu fal, bez szelestu liści na drzewach, bez odgłosu ludzkich stóp!

— Panie Reich! Panie Reich! Na pomoc! Na pomoc! — krzyczałem, a miedź mego hełmu zwracała mi każdy wyraz krzykliwym echem. Potem zamilkłem nasłuchując, wypatrując — wszak mieli wrócić za chwilę. Ale chwila ta zbyt długo trwała!

W owym kwadransie czasu słyszałem taką ciszę, która była straszniejszą od najsilniejszych odgłosów wystrzałów armatnich — widziałem ciemność okropniejszą od najstraszliwiej szalejących płomieni — słowem, byłem więcej niż umarłym!

Gdy wreszcie dwie drżące lampki w ciemnościach zabłysły i zbliżyły się ku mnie, gdy ujrzałem znów światło i umykające srebrzyste rybki — wybuchnąłem potokiem łez. Po drzeniu moich ramion zapewne spostrzegł mój mistrz, co się ze mną działo, podczas gdy znów łączył drut z akumulatorem. Na pociechę zapewne dał mi porządnego szturchańca. Dopiero po chwili przyszedłem o tyle do siebie, że znów zainteresowałem się cichymi ruchami moich przewodników.

Po sznurze spuszczonej ostrożnie, by nie podrzeć swego ubrania nieprzemakalnego, wspinał się Reich na pokład „Hermiony“, Rut stała obok mnie i uśmiechała się do mnie.

Po moralnych przejściach ubiegłego kwadransu poczułem się szczęśliwym jak król, że wogóle mogłem spojrzeć znów w twarz ludzką.

Pochwyciłem więc jej rękę i uściśnłem ją. Był to platoniczny zupełnie wybuch czułości.

(Ciąg dalszy nastąpi).

L. 1429/12/L

Obwieszczenie licytacji.

Państwowe Zakłady obróbki drzewa Lwów-Persenkówka doznają licytację ofertową i ustną na sprzedaż następujących maszyn i narzędzi obróbki drzewa znajdujących się w magazynach Zakładów:

Jeden motor automobilowy 4-cylindrowy na stole żelaznym firmy Peugeot, Paryż.

Trzy dynamomaszyny firmy „Ganz“, prądu stałego, 8.8 amperów, 110 voltów, 1710 obrotów, z rozrusznikami i sankami, w stanie nowym;

Pięć dynamomaszyn firmy „Ganz“, prądu stałego 5.8 amperów, 110 voltów, 1730 obrotów, z rozrusznikami i sankami, w stanie nowym;

1 trak o prześwicie ram 600 m/m. firmy König, Friedrich-August-Hütte bei Dresden;

1 trak o prześwicie ram 350 m/m firmy König-Friedrich-August-Hütte bei Dresden;

1 kocioł parowy stojący, systemu Lachapelle'a, 10 atm. pow. ogrz. 8 m²;

1 kocioł parowy stojący, systemu Lachapelle'a, 6 atm. pow. ogrzew. 20.2 m²;

1 kocioł parowy stojący, systemu lokomobilowego płomienno-rurkowego, 8 atm. pow. ogrzew. 40 m²;

Siedm sztuk wyprawiarek kombinowanych firmy Kiessling bei Leipzig, szerokość noży od 400—600 m/m, dwie hablarki uniwersalne 4-stromne, wyrób zagraniczny, szer. noży od 500 do 600 m/m, dwie heblarki grubościowe, wyrób zagraniczny, szer. noży od 500—600 m/m., jedna frezka, trzy piły wahadłowe, jedenaście wrzecion do pił cyrkularnych, dwie piły cyrkularne przewożne na żelaznych podstawach, dwie cyrkularki do drzewa opałowego, jedna rębarka, jedenaście szlifierek do pił gatrowych, cyrkularnych i noży heblarskich, jedna wiertarka pozioma do drzewa, jedna cyrkularka z tarczą i łożyskami kulkowymi, jeden odolwiarz blaszany 1800×650 m/m., 10 toczków kamiennych, 6 hydrantów wodociągowych.

Licytacja przeprowadzana będzie na każdą maszynę i narzędzie oddzielnie.

Należyście ostemplowane i opieczetowane oferty składać należy do dnia 18 maja 1923 r. godzina 12 w południe, na ręce dyrektora Zakładów na Persenkówce przy dołączeniu kwitu na złożone w Kasie Państwowych Zakładów wadium w wysokości 5% oferowanej kwoty.

Otwarcie ofert nastąpi dnia 18 maja 1923 o godzinie 12 w południe, poczem bezpośrednio odbędzie się przetarg ustny.

Warunki licytacyjne oglądać można w Dyrekcji Zakładów na Persenkówce, gdzie też wydawane będą codziennie między godz. 10 a 14-tą, zezwolenia oględzin.

Do licytacji dopuszczone będą tylko osoby fizyczne lub prawne, które wykażą się, że potrzebują powyższych maszyn i narzędzi do swych już istniejących lub projektowanych Zakładów.

Pośrednicy i handlarze bezwarunkowo wykluczeni.

Dyrektor: inż. Stan. Zwolbiński.

Dobre ogłoszenia.

Poszukują posady

POSZUKUJE posady buchaltera — bilansisty w przedsiębiorstwie handlowym w Krakowie lub na prowincji. Łaskawe zgłoszenia do Adm. „Gońca“ pod „S 23“.

1442

AGRONOM polak, samet. specjalista najwyższej produkcji zboża, kartofli oraz buraków, wykształcenie akademickie, zdrowej rodziny, szuka posady samodzielnej. Zgłoszenia przesyłać do Adm. „Gońca Krak.“ pod „Polak“ 1427

TECHNIK budowlany, kawaler, obznajomiony z projektowaniem, dobry z żelazo-betonem z licznymi świadectwami, absolwent Państw. szkoły przem. poszukuje posady. Święcany p. Biecz pod „Technik“.

POMOCCNIK aptekarski z 4 letnią praktyką, znający dokładnie recepturę, defekturę, sprzedaż ręczną oraz wszelkie w zakres zawodu wchodzące prace, poszukuje posady w aptece lub fabryce chemicznej. Oferty skierować do Adm. „Gońca Krak.“ pod „Aptekarz“ 1371

OSOBA inteligentna wdowa po urzędniku poszukuje posady jako kasjerka w sklepie. Wiślna 2. II p. na lewo. 1437

ADMINISTRATOR z wieloletnią praktyką w dużych majątkach, wzorowo prowadzonych, przyjmie posadę na ordynarię poważnie referencje. Oferty pod „A. S.“ do Adm. „Gońca Krak.“ 1428

INTELEKTUALNA paniątka z prowincji poszukuje posady za bonę do sklepu lub do szycia do porządnego domu. Oferty pod „L. B.“ do Adm. „Gońca Krak.“ 1425

Sprzedaż

DLA chorego dziecka sprzedam wózek na 3 kołach Bełtowski. Lwowska 2 Podgórze. 1467

OBUWIE.

KONKURENCYJNA Pracownia SZEWSKA

Fran. Stachaka Kraków, Krupnicza L. 3.

GARNITUR salonowy, otomany, łóżka składane, sprzedaje najtaniej pracownia tapicerska Stradom 23 tamże przyjmuje do przerabiania wszelkie meble. 1469

KARTOFLE sprzedaje wagonowo Polskie Handlowo - Przemysłowe Towarzystwo „Hejnał“ w Gorzkowicach. Adres pocz. i tel. „Hejnał“ — Gorzkowice. Usne informacje udziela się w biurze „Hejnał“ przy sklepie Stow. Spół. „Jedność“ w Gorzkowicach. 1403

ZARAZ do sprzedania dom partorowp z wolnym mieszkaniem ze sklepem spożywc. i trafiką na Nowej wsi. Bliższa wiadomość w Administr. „Gońca“ 1444

SKRZYPCE stare ograno do sprzedania 3 miliony Mk. sw. Anny 5 skład fortepianów Kraków. 1423

OTOMANY rozkładanki, wózki dziecięce sprzedaje tanio Piechowicz, Kraków, Mikołajska 7. 1181

Lokale

DOJEZDZAJACY do Krakowa urzędnik szuka pokoju w pobliżu tramwaju. Odpowiadam około 12. Wiadomość sub „przyjemny lokator“ do Adm. „Gońca“ 1455

NA pobyt letni poszukuję i pokoju z utrzymaniem dla 2 osób na wsi lub w miejscowości klimatycznej Małopolski zachodniej z dogodnym połączeniem kolejowym z Krakowem; najdalej w Zakopanem. Łaskawe zgłoszenia przyjmie z grzesznością JWP. M. Skrzyszowska, Kraków, Dietla 130. 1466

DO pokoju umeblowanego poszukuje młody mężczyzna zaraz. Da wysoki czynsz z góry. Pościel własna. Zgłoszenia do Adm. „Gońca“ pod „I. M.“ 1449

Matrymonialne

MĘŻATKA z dobrego domu, wyszkolona pielęgniarka, poszukuje zajęć w Zakopanem, Wisie; Krynicy, Szczywnicy, przez 8 tygodni. Chętnie pomoże starszej Pani, lub w jakimś przedsiębiorstwie za utrzymanie. Zgłoszenia do Administracji pod literą „A.“ 1432

MŁODA osoba sympatyczna pragnie poznać mężczyznę w celu matrymonialnym. Zgłoszenia do Adm. „Gońca Krak.“ pod „Obcokrajowiec“ 1429

SZATYN kawaler lat 31. na rządowym stanowisku pozna panią do lat 25 z dobrego domu, bardzo inteligentną w celu matrymonialnym. Oferty przesyłać do „Gońca Krak.“ pod „Aleksander“ 1430

BRUNETKA młoda, inteligentna nie pozbawiona kraszy pragnie poznać mężczyznę na odp. stanowisku do lat 50. w celu matrymonialnym. Zgłoszenia do Adm. „Gońca Krak.“ pod „Przedziwo“ 1428

ŁADNA blondynka nawiąże znajomość z mężczyzną inteligentnym subtelny przystojny brunetem do lat 40. Fotografia pożądana, która bezwzględnie będzie zwróconą. Cel matrymonialny. Oferty skierować do Adm. „Gońca“ pod „Wiosna“ 1395

Różne

KONWERSACJI towarzyskiej względnie korespondencji niemiecko-włoskiej poszukuje sympatyczny brunet 28 lat sub „estetyczne potinieur“ do Administracji „Gońca“ 1454

NA włosy. Płyn „Odrostowos“ nowo wynaleziony przez polkę, przybyła z Ameryki „Odrostowos“ zapobiega wypadaniu, niszczy łupież, łuszczy, powoduje piękny, bujny porost włosów. Dostać można Reim-Ska, Rynek 37, linja A-B. 1475

Laboratorium kosmetyczne Franciszki Budziaszek, Grodzka 3, l. p.

polecą dobrze zaopatrzone zakład w wyroby kosmetyczne, włosowe oraz kupuje wyczeszki.

DZIERŻAWY majątku od 800 do 1500 morg poszukuje. Zgłoszenia proszę skierować do „Gońca“ pod „P. W.“ 1447

SERCOM litosiwym poleca się chorowita, niezdolna do pracy wdowa po lekarzu i powstańcu z r. 1863. Adres wskazać Administracja „Gońca“.

NA wysoki procent! poszukuje pożyczek na łączną sumę 20 milionów marek solidna firma za wekslem 4 miesięcznym. Adres podać „Biuro Informacyjne“ w Krakowie ul. Smoleńska 16. 1400

Zaginione

ZGUBIONE tymczasowe zaświadczenie demob. Furmana Jana wystawiono przez P. K. U. Rzeszów unieważnia się. 1464

ZAGINEŁO tymczasowe zwolnienie od wojska Stanisław Zywar, Komornia Krosno 1456

Żądajcie pocztówką, nasz najnowszy cennik wszelkiego rodzaju manufaktury, Ekspedycji przesyłek pocztowych „Naczelna“ w Łodzi ul. Kilińskiego 40 G. K. K., który natychmiast będzie wysłany zupełnie bezpłatnie i przyniesie Sz. P. dużo korzyści.

Już nadeszły

KILIMY — — KILIMY

GLINIANSKIE

1258 z wytwórni H. Chamuły do firmy

LUDWIK HEGEDUSS

Centrała: Kraków, Szlak 61. Lwów, Kopernika 63.

- Motor ropowy 25 i 40 km.
- Motor szacogazowy 15, 20, 60 km.
- Plug motorowy 45, 60 km.
- Urządzenie światła elektrycznego.
- Lokomobile i kotły parowe.
- Gaztar (trak) 24, 30 i 32.
- Automobil ciężarowy i osobowy.
- Urządzenie fabr. lodu i chłodzi.
- Wła taśmowa 900 m/m średnicy.
- Urządzenie maszynowej stolarni.
- Walce i maszyny młynskie.
- Maszyny masarskie i pompy.
- Wóz mieszkalny i koła ciężarowe.
- Mieszarki i Głotowniki „UNIVERSAL“.
- Śruby wszystkich wymiarów
- Słarczn miedzi roln. i przem.
- Oleje i smary techniczne.

1458 dostarczy ze składów: „Plen“ Lwów, Lwowska 48 tel. 476.

1459

Do sprzedania

w całości lub częściowo

Gazownia

wytwarzająca 1800—2000 M kub. 9000 metrów rur Mansmanowskich od 50—175 m/m., 700 sztuk gazomierzy suchych, zbiornik 600 metrów³, piecownia, 3 piece 6-cio 4-ro i 3 retortowe, aparat Polnsa, dwa chłodziaki wodne, dwie płuczki amonjakowe, extromotor, dwie skrzynki czyszczące, zegar stacyjny regulator, transmisja, pompa, motor, Bliższe szczegóły udziela

Fabryka Maszyn FERRUM KALISZ.

ELEKTRYCZNA FABRYKA CZEKOLADY „PARADIS“

1452 WARSZAWA, Pawła 27, tel. 509—58

polecą

Czekolade i Konfitury w najlepszym gatunku. Przedstawiciele na Galicję poszukiwani.

HAVESSES
PRAWdziwa KAWA SŁODOWA

WYTWORNIWA: HULATOWNIA SPÓŁEK SPÓŁYKÓW TORAWKI W POZNAŃNIU

Cena druków pocztowej Kasy Oszczędności

Z powodu wzrostu kosztów, podwyższi się od dnia 15 b. m. ceny druków P. K. O.

1 książeczka czek. kasowych po	50 szt. Mk.	6.000
1 przekaz	50	8.000
1 pakiet blankietów nadawcz.	1000	25.000
1 „ „ „	100	3.000
1 „ „ „	50	1.600
1 „ „ „	50	1.900
1 „ „ „	100	4.000
1 „ „ „	100	8.000
1 „ „ „	100	6.000
1 „ „ „	100	500

Mleczarnia-Parowa w Sokolnikach pow. Września ma do oddania tygodniowo 6—7 Ctr masła i sera.